

گرنگی کتیبی (الذخائر والتحف) له روانگهی شارستانی ئیسلامی

تابان صباح پیربال^{*1}

¹ پشکا میژوو، کۆلیژا ئاداب، زانکویا سه لاهه دین، هه ریم کوردستانی-عیراق.

وه گرنتن: 2026/01 په سهندکرن: 2026/04 به لافکرن: 2026/08 <https://doi.org/10.26436/hjuoz.2026.14.3.1781>

پوخته:

کتیبی (الذخائر والتحف) (القاضي الرشيد بن الزبير) له سه دهی پینجه می کۆچی له ده وره بهری سالی (١٠٧٠/٤٦٣ ز) نوسراوه، په کیکه له کتیبه دهگهمن و دانسقانهی که زانیاری گرنگی له خو گرتوه له بواره جیاجیاکانی ئه م کاته ی شارستانی ئیسلامی، به تایه تی ئه و رپورسم و بۆنانه ی که لایه ن خه لیفه کانی عه باسی و ده سه لاتداران په یه رمو کراون له م سه رده مه ی که نوسه ر تیاپدا ژیاوه، له مه گرنگه ر که نوسه ر خو ی فه رمانه ی ده ولت بووه، بینه ری راسته خو ی به شیک له زانیاریانه بووه که یادداشتی کردوون، خو ی شایه تحال بووه جگه له به کاره ی نانی هه ندئ سه رچاوه که له ئیستادا نه مان. له م توژینه مه یه ده هه ل دراوه جگه له ژیا نامه ی نوسه ر و ریبازی نوسینی کتیبه که تیشک به ریته سه ر گرنگی زانیاریه شارستانی و ده گه نه کانی ئه و سه رده مه له نپو کتیبه که به تایه تی که له سه رچاوه کانی تر باسیان لپوه نه کراوه و به دی ناکی و مکو ئال و گۆری دیاری له نیوان خه لیفه ده سه لاتداران و رپورسمی بۆنه کان (ناههنگی هاوسه رگیری-خه ته نه کردن- په سه- کردنه ی کۆشکی نوئ-دانانی جینشین) و پشوازی له وهفد و نیردراوان و هه لسه کوموت و جل و به رگ و خشل و جوانکاری بۆن و به رام و کهل و په لی نپو کۆشکه کانیان هه روه ها ئه و پاشمانه ی که له دوا یان ماومه وه، گرنگه ر ئه نجام له م توژینه مه یه به ده ستمان که توه ئه و په یه وه ندیه سیاسی و دبلو ماسیا نه یه که له نیوان خه لیفه و ده سه لاتداران له نپو خو و له ده ره وه هه بووه، هه ر له مه شه وه ئاشناده بین به ئاستی سیاسی دبلو ماسیه تی و ئابوری و شارستانی و پشکه وتویی ئه و سه رده مه.

کلله وشه کان: ابن الزبير، الذخائر والتحف، شارستانی ئیسلامی، رپورسم و بۆنه کان.

پیشه کی

هه ر ده ستنوسی کی میژووی که نوسراوه له هه ر یه ک له سه رده مه کان تایه ته مه ندی و گرنگی خو ی هه بووه له بواری کدا، له میژووی ئیسلامی شدا چه نه ده ها جو ری کتیبمان هه یه که هه ریه ک یان تایه ته به سه رده مه ی که یا لایه نیک له لایه نه کانی میژوو و شارستانی ئیسلامی سه رده مه که.

کتیبی (الذخائر والتحف) یه ل لایه ن (ابن الزبير) نوسراوه، له ناوه راستی سه ده ی چوارم تا سه ده ی پینجه می کۆچی ژیاوه، به هوی ئه وه کارمه ندی پشوازی کردن بووه له وهفد و نیردراوان له ده رباری فاطمه یه کان، زۆربه ی ئه و زانیاریانه ی که توماری کردوون خو ی شایه تحال بووه جگه له به کاره ی نانی هه ندئ سه رچاوه که له ئیستادا نه مان، کتیبه که یه کیکه له و سه رچاوه گرنگ و دانسقانه ی له بواری شارستانی تایه ته مه ند به ژیا ن و گۆمه رانی نپو ده رباری خه لیفه ده سه لاتدارانی ئه و سه رده مه، زۆربه ی ئه و زانیاریانه ی که له نپو ئه م کتیبه ده ده ست ده کوموت له سه رچاوه ی دیکه ده ئاماژه یان بۆ نه کراوه یاخود زۆر که من. بۆیه ئامانج له نوسینی ئه م توژینه مه یه ده رختن و به رجه سته کردنی ئه و زانیاریانه یه بۆ نیشاندانی میژووی شارستانی ئیسلام له و سه رده مه ده.

میتودی توژینه وه که میژووی و شیکاری ده ستنیشاندانی لایه نه شارستانی کانی کتیبه که یه پۆلینه کردنی ئه م لایه نه به سه ر چه نه بواری کدا که هه ریه ک یان گرنگی تایه تی خو ی هه یه.

چوارچه وه ی توژینه وه که:

جگه له پیشه کی و ئه نجام له سی ته مه ری سه ره کی پیک ها توه، له ته مه ری یه که مه د تیشک خراومه سه ر ژیا ن و که سایه تی نوسه رو دواتر ناساندنی کتیبه که و ئه و ریبازه ی نوسه ر گرتوویه ته به ر له پۆلین کردنی بابته کان و خسته نه روی زانیاریه کانی، دیاری کردنی گرنگه رین ئه و سه رچاوه ی به کاره ی نپاوان. له ته مه ری دوومه ده به فراوانی تیشک خراومه سه ر یه که یه که ی رپورسمه تایه ته کانی خه لیفه میرو والی و سه رکرده کان و ئالوگۆری دیاری له نیوانیان، جگه له رپورسمی بۆنه داومه ته کان و پشوازی له وهفد و نیردراوان و چاوپیکه وتنی سه رکرده کان به تایه تی رپورسمی خه ته نه کردنی مندا لانی خه لیفه که له سه رچاوه ی ترده به ئه سته می باسکراون، سه رباری جل و به رگ و خشل و بۆن و به رامه کانیان.

له ته مه ری سییه مه د تیشک خراومه سه ر گرنگی لایه نی شارستانی کتیبه که له میژووی شارستانی ئیسلامی که خو ی ده بیننه وه له وه سف و باسی کۆشک و ته لاری خه لیفه

*فه کوله ری به ر په رس.

نووسینی کتیبه‌که‌ی له دهوروبهری سالی (٦٣٤/١٠٧٠ز) به پپی ئه‌وه‌ی که ده‌لئی میر (ناصر الدولة أبو علی الحسن بن حمدان) له سالی (٦٣٤/١٠٧٠ز) دیاری نارد بۆ (رۆمانوس) (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ٨٥).

ساغکرموه‌ی کتیبی (الذخائر والتحف) وای بۆ ده‌جی که (ابن الزبیر) له خزمه‌تی سولتان (أبی کاليجار بن سلطان الدولة بن بهاء الدولة)^(٢) یش بووه، جگه له‌وه‌ی که له یه‌کێک له گیرانه‌موه‌کانی چه‌ندان نازناوی گهره‌ی به‌کار هیناوه بۆ (أبی کاليجار) (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ٧٨)، که ئهمه‌ش به‌لگه‌یه‌که له خزمه‌تی ئه‌ودا بووه. به‌لام له دوا‌ی نه‌مانی ده‌سه‌لاتی بو‌هیه‌یه‌کان له عیراق و دیارکه‌وتنی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان (ابن الزبیر) گه‌راوته‌وه بۆ مصر ده‌سته‌به‌کاربووه له لای فاطمه‌یه‌کان پله و ده‌سه‌لاتیان پێداوه تاو‌مو کردنی له سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی، وه هۆکاری کۆچه‌که‌شی زیدی خۆی بووه جگه له‌وه‌ی (شیعه) مه‌زه‌به‌ی بووه، نه‌یتوانیوه له ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی سوننه مه‌زه‌به‌ی به‌مێنێته‌وه، وه زانراوه ئهم سه‌رده‌مه ناسراوه به‌ بوونی گه‌توگۆ و بیرو‌رای جیاوا‌ز له نێوان سوننه و شیعه له عیراق و دهوروبهری (محمد حمید الله، ١٩٥٩، ١٣-١٤).

٣.١. ناوی کتیبه‌که:

کتیبه‌که‌ی به‌چه‌ند شێوه‌یه‌ک ناوی هاتووه (کتاب العجائب و الطرف والهدایا والتحف، کتاب العجائب والتحف) که میژوو‌نوس (الغزولي م ٨١٥هـ/١٤١٢م) هه‌شت جار به‌م شێوا‌زه ناوی کتیبه‌که‌ی بر‌دووه (٢٠٠٠، ٦١/١؛ ١٣٨/١؛ ٢٣٣/١؛ ٤٠/٢؛ ١٦٢/٢؛ ١٨٩/٢).

جگه له میژوو‌نوسی گهره‌ (المقریزی م ٨٤٥هـ/١٤٤١م) که ئه‌ویش له چه‌ند ده‌قێدا ئاما‌زه به‌م کتیبه‌ی (ابن الزبیر) ده‌کات به‌ شێوه‌ی (وقال في كتاب الذخائر والتحف، قال في كتاب الذخائر) (١١٩٩٨، ٤٨/١؛ ٤١٣/١؛ ٤١٧/١؛ ٤١٨/١؛ ٣١٦/١). له‌سه‌ر ده‌ست‌وسه‌که‌ش نوسراوه (کتاب الذخائر والتحف وما كان بالقصر من ذلك وهو كتاب مليح مفيد) ساغکرموه‌ی کتیبه‌که (محمد حمید الله) (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ١٢٠).

نووسینی له‌م جو‌ره کتیبه‌ به‌ر له (ابن الزبیر) که‌م بووه، ئه‌وه‌ی که ئاما‌زه‌ی به‌م جو‌ره زانیاریانه کردووه (المسعودی) ه کتیبی (مروج الذهب) له یه‌کێک له ده‌قه‌کانی ده‌لێت (ده‌رباره‌ی مصر هه‌والی سه‌یر هه‌یه له‌باره‌ی گۆر و چۆنیه‌تی دروست کردنیان و ئهم که‌ل و په‌لانه‌ی که له‌م گۆرانه هه‌یه هی مه‌لیک و پاشاکانه دێینه سه‌ر ئهم جو‌ره هه‌والانه له تێردراوی خه‌لیفه و ئه‌وه‌ی بۆیان هاتووه له کتیبی (المعارف وماجرى في الدهور السوالف) (١٤٠٩هـ، ٤١٠/١)، ئهم کتیبه و نه تا ئێستا نه‌دۆزراوته‌وه، کتیبی تریش لابه‌لا به‌م جو‌ره ناوێشانه ناویان هاتووه به‌لام نزیکن له کتیبی ئه‌ده‌بی به‌هۆکی ئه‌وه‌ی پره له شیع و په‌خشان (ابن الزبیر، المقدمه‌ المحقق، ١٩٥٩، ١٩).

٤.١. پێکهاته و رێبازی نووسینی کتیبه‌که:

کتیبه‌که‌ی له چه‌ند باب‌ه‌تی جو‌راو‌جو‌ر پێکهاته‌وه، که گیرانه‌وه‌یه له باره‌ی چه‌ند باب‌ه‌تیک وه زیاتر ده‌توانین بلێین

وده‌سه‌لاتداران و خه‌زینه‌کانیان و که‌ل و په‌لی نێو کۆشک و ته‌لارمه‌کان وه‌کو فه‌رشێ رابه‌خ و دیوارمه‌کان، ئه‌و پاشماوه‌و میراته‌ی له خه‌زینه‌کان له دوا‌یان به‌ جیماوه.

توێژینه‌وه‌و کارنامه‌کانی پێشوو:

له باره‌ی شارستانییه‌تی ئیسلام له زۆربه‌ی بو‌ارمه‌کان کاری له‌سه‌ر کراوه، به‌لام ئهم توێژینه‌وه‌ی ئێمه زانیاری گه‌رنه‌گ و ده‌گه‌مه‌نی ووردی تیا‌یه که تاییه‌ته به‌ ژبان و که‌سایه‌تی خه‌لیفه و ناو کۆشکه‌کانیان و هه‌ندێ رپۆرته‌می تاییه‌ته که له کتیبی میژوو‌یی تر‌دا به‌ر چاو ناکه‌ون، جگه له توێژینه‌وه‌که که له زانکوی (المستصری) له به‌شی میژوو له لایه‌ن توێژمه‌ریک له ژێر ناوێشانی (هدایا الخلفاء العباسيين من خلال كتاب الذخائر والتحف) که ته‌منا ئاما‌زه به‌یه‌ک باب‌ه‌تی نێو کتیبه‌که ده‌کات که ئال و گۆری دیاری نێوان خه‌لیفه‌کانی عه‌باسیه‌یه، به‌لام خۆی ئهم کتیبه‌ چه‌ندان سه‌رکرده‌ و میرو ده‌سه‌لاتداری تری تیا باسکراوه جگه له چه‌ندین باب‌ه‌تی شارستانی ئهم سه‌رده‌مه.

دیارترین سه‌رچاوه‌کانی توێژینه‌وه‌که:

به‌هۆی سه‌روشتی توێژینه‌وه‌که کارکرده‌ له باره‌ی سه‌رچاوه‌یه‌کی ره‌سه‌ن که ده‌ست‌نوس بووه ساغ کراوته‌وه، بۆیه زیاتر پشتمان به‌ خۆدی کتیبه‌که به‌ستوووه، بۆ پش‌ت راستکرده‌وه‌و روونکرده‌وه‌و ده‌وله‌مه‌ند کردنی توێژینه‌وه‌که گه‌راوینته‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ی تر، له‌وانه (المسعودی) م (٩٥٧هـ/٣٤٦م) کتیبی (المروج الذهب) هه‌روه‌ها (الغسانی) م (٨٠٣هـ/١٤٠٠م) کتیبی (العسجد المسبوك والجوهر المحكوك لطیفة الخلفاء والملوك) جگه له (الغزولي) م (٨١٥هـ/١٤١٢م) کتیبی (المطالع البدر في المنازل السرور) هه‌روه‌ها (الطبرسي) م (١١٥٣هـ/١٥٤٨م) کتیبی (مکارم الأخلاق)، چه‌ندان سه‌رچاوه‌و ژێده‌ری تر.

١.١. که‌سایه‌تی (القاضي الرشيد بن الزبیر) و ناساندنی

کتیبی (الذخائر والتحف)

٢.١. ژياننامه

ناوی له کتیبه‌کانی ژياننامه و که‌سایه‌تییه‌کان نه‌هاتووه، به‌لام له رێگه‌ی سه‌رچاوه‌یه‌ک به (أبو الحسين احمد بن الرشيد بن القاضي الزبیر) ناوی هاتووه، ناسراوه به (ابن الزبیر) یا (القاضي الرشيد بن الزبیر) (الغزولي، ٢٠٠٠، ٥٨/١).

ده‌رباره‌ی له‌ دایک‌بوون و ژيانی به‌هه‌مان شێوه هه‌یچ زانیاریه‌ک به‌ده‌سته‌وه نه‌یه، به‌ل‌کو له رێگه‌ی یه‌کێک له ده‌قه‌کانی نێو کتیبه‌که‌ی خۆی بۆمان به‌دی‌ار ده‌که‌وێ که ناوبراوه فه‌رمانه‌به‌ری پێشوازی کردنی وه‌فد و تێردراوه‌کان بووه له ده‌رباری فاطمه‌یه‌کان له ماوه‌ی پێش سالی (٤٤٤/١٠٥٢ز) به‌پیتی ئه‌وه‌ده‌قه‌ی که ده‌لئی (میخائیل) مه‌لیکی رۆم له‌م ساله‌دا له‌گه‌ل تێردراوی خۆی چه‌ند دیارییه‌کی به‌نرخ‌ی نارد بۆ (المستصر بالله) (٤٢٧-٤٨٧هـ/١٠٣٥-١٠٩٤ز) ی هه‌شته‌م خه‌لیفه‌ی فاطمه‌یه‌کان له ماوه‌ی وه‌زاره‌تی (علي بن الحسن بن عبدالرحمن اليازوري) بۆ (تنیس)^(١) هه‌موویم به‌ چاوی خۆم بیینی (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ٧٦) واته‌ له سه‌رم‌تای ته‌مه‌نیدا له‌م پۆسته‌کاری کردووه. هه‌ر له‌م پله و پۆسته‌ ماوته‌وه تا‌کاتی

تایبته‌تمه‌نده به خه‌لیفه و سولتان و ده‌ول‌مندی و شارستانیه‌تی ئیسلام، پیکه‌تیه‌تی کتیبه‌که:

- دیاری مه‌لیک و گه‌وره میره‌کان-ناهه‌نگ و داو‌مه به‌ناوبانگه‌کان-کاتی و کوبو‌نه‌وه‌ی به‌ناوبانگه‌کان- چیرۆکی شته‌ سه‌یر و نامۆ هه‌لگیراوه‌کان-میراته ماوه‌کان- غه‌نیمه‌ی فته‌که‌کان- خه‌رجیه‌کان

که هه‌ر یه‌که‌یان له چه‌ند گه‌یرانه‌وه‌یه‌ک پێک هاتووه ئه‌و بایه‌ته‌ی زۆرترین گه‌یرانه‌وه‌ی له‌خۆگرته‌وه‌ی دیاری مه‌لیک و گه‌وره میره‌کانه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌و پاشماوه‌ و که‌ل و په‌له‌ سه‌یره سه‌مه‌ره‌کان و هه‌لگیراوه‌که‌نه‌جگه‌ له‌ باسی چه‌ند جو‌ریکی مه‌راسیم بۆنه‌ی جیاوا‌ز و پێشوا‌زی له‌ وه‌فد و نه‌یردراوه‌کان...هتد.

5.1. سه‌رچاوه‌کانی کتیبه‌که

بینگومان (ابن الزبیر) که ئه‌م کتیبه‌ی نووسیه‌وه، زانیاری و سوودی له‌ چه‌ندان سه‌رچاوه‌ی به‌ر له‌خۆی وه‌رگرته‌وه‌ و له‌ هه‌وأل و گه‌یرانه‌وه‌کانی ئاماژه‌ی پێکردووه‌ و ناوی نزیکه‌ی 22 کتیبی هه‌یناوه‌، له‌هه‌ل ئه‌وه‌ی که به‌شیه‌کی ئه‌و زانیارییه‌ی که تو‌ماری کردووه‌ خۆی بیه‌یو‌یه‌تی به‌ هۆی ئه‌وه‌ی پله‌ی ئیداری هه‌بووه‌ به‌تایبه‌تی زانیارییه‌کانی سه‌رده‌می خۆی له‌ نێو مآلباتی بوه‌یه‌یه‌کان له‌ عیراق و دواتر فاطمیه‌کان له‌ مصر.

له‌ دیارترین سه‌رچاوه‌کان:

- کتاب بغداد (احمد بن أبی طاهر (طیفور) که ده‌لی قال أحمد بن أبی طاهر فی کتابه‌ المعروف ب(کتاب بغداد) زانیاری ئیوهر گرتووه‌ له‌ باره‌ی خه‌لیفه (المه‌وکل) ئه‌و دیارییه‌ی له‌ لایه‌ن دایکی بۆی هاتووه‌، (ابن الزبیر، 1959، 31). ئه‌م کتیبه‌ یه‌که‌که‌ له‌و به‌رهمه‌ ناوا‌زانه‌ی ماوه‌ی خه‌لافه‌تی عباسی سه‌رده‌می (مأمون) بارو‌دو‌خی به‌ع‌دا له‌ رووداوه‌ سیاسی و سه‌ربازی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابو‌ورییه‌کانی پایته‌ختی ئیسلامی ده‌خاته‌ روو له‌م سه‌رده‌مه‌.

- کتاب سیره‌ المه‌کتفی بالله (ذیل کتاب بغداد) (عبدالله بن أبی طاهر) که زانیاری له‌باره‌ی دیارییه‌کانی (برتا‌ی کچی (الأوتار) مه‌لیکی فه‌ره‌نج بۆ (المه‌کتفی بالله) سالی (293/ک905) که به‌دریژی باسی ده‌کات له‌ چی پێک هاتبوو، جگه‌ له‌و نامه‌یه‌ی که به‌نوسراو بۆی نارده‌بوو به‌ ئاوریشمی سه‌ی نووسراو به‌ جو‌ره‌ رێنووسیکی رۆمانی (ابن الزبیر، 1959، 48-53).

- (کتاب الأحبار) (أرسطو) زانیاری ئیوهر گرتووه‌ له‌ باره‌ی جو‌ره‌ به‌ردیکی سه‌ی که بۆ نه‌خۆشی ئاوبه‌ند بوون له‌ (سکدا) به‌کارهاتووه‌ که شه‌و تا به‌یانی له‌سه‌ر ناوکی نه‌خۆشه‌که ده‌به‌ستریته‌ له‌به‌ر رۆژ دادمه‌زیت دوا‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند جارێک چاک ده‌بیته‌وه‌. (ابن الزبیر، 1959، 83). به‌ پێی به‌ دوا‌چو‌ن بۆ به‌رهمه‌کانی نه‌رس‌تو کتیبی نییه‌ به‌م ناو‌نیشانه‌ به‌لام ده‌کرێ له‌ (کتاب الحيوان) ی دا باسی له‌م جو‌ره‌ بابه‌تانه کردی که له‌ باره‌ی گیانداران و پیکه‌ته‌و مرقوف و به‌شه‌کانی جه‌سته‌... هتد ده‌کات.

- کتاب(الاوراق) للصولي (قال ابو بکر محمد بن يحيى الصولي)، ئاشکرايه‌ زانیاری گرنگ و به‌ سو‌دی تیايه‌ له‌

باره‌ی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی که ده‌ستتوسه‌که‌ی له‌ دوو به‌ش پێک هاتووه‌ به‌شی دووه‌ی ده‌ستتوسه‌که‌ زانیاری سه‌رده‌می خه‌لیفه (المعتصم) ی ئیوهر گرتووه‌ له‌ باره‌ی دروست کردنی کۆشه‌که‌ی له‌ (میدان) بۆ (عباسه‌) ی خوشکی (هارون الرشید)...هتد (ابن الزبیر، 1959، 129).

- اخبار مكة للأزرقی: قال أبو‌الوالید الأزرقی فی کتاب المعروف بأخبار مكة، زانیاری ئیوهر گرتووه‌ له‌ باره‌ی ئه‌و زبیر و پارمه‌ی که له‌ کاتی فه‌تخ کردنی مه‌که‌ که‌راوه به‌دیاری. (ابن الزبیر، 1959، 155). ئه‌م کتیبه‌ش هه‌روه‌ک ئاشکرايه‌ باسی مه‌که‌که‌ ده‌کات هه‌ر له‌ دروست بوونی له‌ کۆنه‌وه‌ به‌ پله‌یه‌ندی میژو‌ویی چۆن به‌رهمه‌ ئاوه‌دانی لێدروست بووه‌، هه‌موو ئه‌و زانیارییه‌ میژو‌ویی و شو‌نه‌واریه‌ی که تاییه‌ته‌ به‌م شارمه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ووردی و ئاگایی (ابن الزبیر) مان نیشان ده‌دات که بۆ هه‌ر زانیارییه‌ک سوودی له‌ سه‌رچاوه‌ی تاییه‌ته‌ به‌ شو‌نه‌که‌ و بابه‌ته‌که‌ وه‌رگرته‌وه‌ تاوه‌کو بتوانی راستترین و نزیکترین زانیاری بۆ بگوا‌زێته‌وه‌.

- الطبقات لابن سعد: وذكر محمد بن سعد في كتاب (الطبقات) که زانیاری ئیوهر گرتووه‌ له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی (عبدالله بن الزبیر) خا‌نویه‌کی به‌ناوبانگی دروست کردبوو له‌ به‌صره‌، بازاری لێبووه‌ بازرگانی لێکراوه‌...هتد (ابن الزبیر، 1959، 203).

ابن الزبیر ناوی سی کتیبی هه‌یناوه‌ که له‌ ئیستادا ئه‌م سی کتیبه‌ دیارن و بزرن ئه‌مه‌ش یه‌که‌که‌ له‌ گرنگی و سو‌ده‌کانی (الذخائر والتحف) که ئه‌مانه‌ن:

1. کتیبی الأجواد للعائنی (و ذکر العائنی فی کتاب (الأجواد) له‌ میانه‌ی هه‌وأل سه‌رده‌می خه‌لیفه (هشام بن عبدالملک) ناوی هه‌یناوه‌. (ابن الزبیر، 1959، 16).

2. کتاب صفوة الأذهان که خه‌لیفه هارون الرشید کردیه‌تی به‌ دیاری بۆ مه‌لیکی هه‌ند ده‌کات (ابن الزبیر، 1959، 23).

3. کتاب دیوان الألباب وسیتان نوادر العقول، ئه‌مه‌ش به‌هه‌مان شێوه‌ی کتیبی دیاری بووه‌ (ابن الزبیر، 1959، 26).

جگه‌ له‌م کتیبانه‌ی که ناومان هه‌ینا له‌ هه‌مان کاتدا جیه‌گی خویه‌تی ئاماژه‌ به‌مه‌ش بکه‌ین که ناوی هه‌ندێ گه‌یرمه‌وه‌ میژو‌ونووسی هه‌یناوه‌ به‌بی ناوی کتیبه‌کانیان، بۆ نموونه‌: (قال محمد بن جریر الطبری، قال: المه‌لبی، قال علی بن المنجم، قال: الطبري و ذکر الشعبي، ذکر الواقدي، ذکر المصعب الزبيري) (ابن الزبیر، 1959، 32-16-166...هتد).

6.1. رێبازی (ابن الزبیر) له‌ کتیبی (الذخائر والتحف)

له‌ میانه‌ی خوێندنه‌وه‌ بۆ ئه‌م کتیبه‌ بۆمان به‌دیاری ده‌که‌وێ که نووسه‌ر رێبازیکی تا راده‌یه‌ک رێکخراو تو‌که‌یه‌ی هه‌یه‌ له‌ دابه‌ش کردنی بابه‌ته‌کانی بۆ بایه‌تی جیا‌جیا، که هه‌ر له‌ پێشه‌کیه‌که‌یدا ئاماژه‌ی پێکردووه‌، زانیارییه‌کانی هه‌ریه‌ک تاییه‌ته‌ به‌ بابه‌ته‌که‌ی له‌ بابته‌ و به‌شی خۆیدا تو‌مارکردووه‌.

له‌ باره‌ی ر‌مه‌چاوکردنی زه‌مه‌ن و کاتدا تا راده‌یه‌کی باش ئه‌م لایه‌نه‌ی ر‌مه‌چاو کردووه‌، هه‌رچه‌ند به‌ شێوا‌زی سأل به‌ سأل

خلیفہ و سولتان، دمسکوتہکان و پاشماوہی کوشک و خمزینہ، و انا ہم لہ لایہنی شارسستانی ہمیش لایہنی نابووری ئم سہر دمہمان نیشان دہدا۔

۷.۱. ده‌ست‌ن‌و‌و‌س‌ی کتیبی (الذخائر والتحف)

هەتا ئېستا جگە لەم دەستووسە کە لە کتێبخانەى (أفيون قرە حصار) لە وڵاتى تورکيا دۆزراوتمەوه دەستووسى تر نەبێنراوه، لە سەر دەستووسەکەش نوسراوه (کتاب الذخائر والتحف واماكن بالقصر من ذلك و هو کتاب مليح مفيد فى بابه).

له‌لایهن كهسێك به ناوی (الأوحدی) نووسراوه كه له سالێ (٨١١ك/٤٠٨ز) مردوو، تۆماركراوه به‌ژماره‌ی گشتی (٧٠٢) وه به (١٤) ژماره‌ی تایبته‌ی، كه مه‌به‌ست له ژماره گشتیه‌كه ژماره‌ی ده‌ستنوسه‌كه‌یه له كتیبخانه‌كه مه‌به‌ستی له تایبته‌ی ژماره‌ی له‌لایهنی هونه‌ری. له‌لایهن دكتور (محمد حمید الله) ساغ كراوته‌وه ده‌ستنوسه‌ ره‌سه‌نه‌كه كاریكی قورس و پر ئه‌رك بووه، ئاسا‌گه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌كه‌ بتوانی ده‌قی دروست و نزیك له راستی گێڕانه‌وه‌كه تۆمار بكات، دواتر دكتور (صلاح الدین المنجد) پێداچوونه‌وه‌ی بۆ كردووه و سالێ ١٩٥٩ له وولاتی كومیته چاپ كراوه و ب‌لاوكراوته‌وه. (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ٩-١٠).

۱.۲. گرنگی کتیبی (الذخائر والتحف) له روانگهی

شارستانی ئىسلامى

۲.۲. ریو رهمه‌کائی تایبەت بە خەلیفە و میر و

سہر کردہ کان

نال و گوری دیاری

يەمكىك لەو بابەتەنەى كە لە كاتى سەردانىكردنى مۆزخانەكان دەرگەوتە بەرچاو ئەو ديارى و كەل و پەل و ديارىيە بەنرخانىيە كە لە نێوان سەرۆك و وەزير و بالادەستەكانى و ولاتان ئال و گۆرگراو، دياردەيهكى كۆن و ميژووييه سەرمەتاكەى دەرگەوتەوه بۆ زمەنيكى دور، هەر لەو كاتەى كە مەروڤهەكان خاوەن دەرگەوتە بوونە بۆ خۆش كردنى پەيوەندييەكانى نێوانيان و نيشاندانى كلتور و هيزو دەرگەوتە و سامانەكانيان دياريان بۆ يەكتەر ناردووه، جگە لەوێ جورىك بووه لە دەرگەوتە.

له شارسټانيه تي ئيسلاميښ دا ئهم ديارديه ههيووه بهيځي
سهردهم و دمه لاتي خليفه يک بو خليفه يکي تر گور اوه.

[illegible]

زۆرىيى ئۇ سىستېمە و ھەئس و كەوتە كۈمەلەيتىيە لە
جەزيرەي عەرەبى ھەيوو بەر لە ئىسلام لە مېللەتانی
دەوروو بەر و مرگیز ابو لە پال ئۇ ھەئسو کەوتە كۈمەلەيتىيە
كە لەناو ھۆزەكان باو بوو ئەوسا. (عبدالعزيز الدوري،
٢٠٠٨، ١٠).

ننیه به‌لَام له هەر بابەتیکدا که دەستی پێکردوه به تۆمارکردنی زانیارییه‌کان له‌سه‌رده‌می به‌ر له ئیسلاموه ئینجا دواى هاتنى ئیسلام و سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (د.خ) دواتر خه‌لیفه‌کانی راشیدی و ئومه‌وی و عباسی.

درباره‌ی سرچاو‌مکانی له زۆر شویندا ئاماژەی به ناوی کتێب و یا گێڕمو‌مکانی کردووه، هه‌رمو‌کو ئاماژهمان پێکرد به‌لام له هه‌ندئ شوین ته‌نها به ئاماژه‌کردنی (وحدثنی- وقال- وذكر- وقال آخرون) (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۸۴-۱۰۷-۱۳۹-۱۶۴-۱۹۰).

بمگویره ی همدئ له گیرانه موكانی له بری ئهو كهل و پهل و زیر و پارانیه باسی كردوه زیدمرویی پیوه دیاره له همدئ دهقه كندا بو نمونه دمئ (معصم بالله) قفلنکی هزار مسقالی كرده دیاری بو كه عبه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۶). یاخود دواى ومركرتنى خه لافعت له لایهن (أمین) له دواى باوكی (هارون الرشید) سالی (۱۷۳ك/۷۸۹ز) فمرمانی كرد به سمرژمیری كردنی خمرینه موكانی جل و بهرگ و فمرش و كهل و پهل و قابهكان گوايه له پمراوى خمرینه ماوه ی چوار مانگ خمریكى ئهو سمر ژمیرییه بوون دواتر ئهمهنده زور بوو كرا به جور بهجور بهیى جوری كهل و پهل هكان، له میانه ی ههژمار كرنه كه كه جور بهجور باسی كردوه زیدمرویییه یكى زور بهرچاو دهكموئ له بری كهل و پهل هكان و ژمارهكانیان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۱۴-۳۱۵).

له زور بهی کاتدا که پرو دواو مکانی گیر او منوه له سردمی
خه لیمیک بان سر کر دیمیک نامازی به سالی پرو دواو مکان
داوه، نهمش په کتکه له خاله نرینه کانی نووسم. (ابن
الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۲-۴۳-۴۵ ... هتد).

ئۇمەى گرنىگە لىرەدا ئاماژەى بۇ بىكىن نووسەر زۆر وورد
بووه له تۆمار كردنى ئۇ زانىار بىيانەى كه خۆى مەبەستى بووه
به تاييەتى له وسفى ئۇ كەل و پەل و ديارى و شوينانەى كه
بىنيويەتى يان بۆيان باسكردووه، خوینەر لهكاتى خویندنەوى
بابەتەكان له خەيالیدا بەر جەستە دەبى، بىگومان ئەمەش گرنىگە
بەتاييەتى له بابەتێكى مێژووى شارستانی، بۇ نموونه باسى
دۆزىنەوى كۆشكىكى كردووه له مصر له سالى (٤٦٠-
٤٦١/ك-١٠٦٧-١٠٦٨ز) كه هى (السمتصر بالله) ى فاطمى
بووه پرى بووه له كەل و پەلى جوانكارى و گەمەسەر يەك
يەك وسفى كەل و پەلەكان دەكات، يەكى لەو كەل و پەلەكانەى
وسفى دەكات كەلەم كۆشكە دۆزراو تەوه تاوسىكى زىر بووه
كه نەخشىنراو داپۆشراو بەزىر چاومەكانى به ياقوتى سوور....
هتە به شۆمەيك وسفى دەكات راستەوخۆ شۆمەى تاوسەكه
بەرجەستە دەبى له خەيالدا. (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٦-٦٣).

جگہ لہوہی کتیبہکہ گرنگیہکی زوری میژووی شارستانیہتی
نیسلامی تیدا بعدی دمکری، له ههمان کاتدا چننن پروداوی
میژووی و کسایهتی و سرکردهی میژووی نمم سدهی تیدا
بهر جاہ دمکری.

- به‌شيوه‌يکي گسّتي ئه‌وه‌ی (ابن‌الزبیر) گرنگی پێداوه‌ ئه‌وه‌ دیاری و که‌ل و په‌لانه‌یه‌ که‌ ئال و گوێرکراوه‌ له‌ نیوان خه‌لیفه‌ و کاربه‌ده‌ست و سوڵتان و لایه‌نی به‌رامبهر، وه‌فد و نێزدراو‌مکان و جگه‌ له‌ مه‌راسیمه‌کانی خو‌شی و تازه‌داری و دمه‌له‌تداری، له‌همان کاتدا باشاو‌مکانی

١٩٥٩، ٢١)، وه نامهيك و دياريهكي بو (مامون) نار دووه، كه تيايدا دهليت له پاشايي هيند خاو من شكو و گهوهري روژ هه لات خاو مني مالي زير و ياقوت، بهفهرش راخرا و دروست كراو له داري عود و كه له دووري ده فمر سه بخوني خانو كه م ديت له خهز ينه كه م ههزار تاجي گهوه هر هي ههزار باوكي كوچ كر دووه... هتد (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٢).

(مأمون) یش وه لّامی داومتوه و دلخوشی خو ی پئ راگه یاندوه و کتییکی به یاری بۆ ناردوه به ناونیشانی (دیوان الالباب و سبتان نوادر العقول) که داوی لیده کات بیخوینیتوه، مهلیک دلخوشت دهیی بهم دیارییهی خلیفه که بۆی ناردوه، پئی رادمه یعنئ ئه مه چاکی نیهمانه بهر امهر یه کتر، جگه له سواریک به ههموو کهل و پهلهوه، وه میژیکی سهیر و سهمه ره سپی بوو هیلای سور و سهوز و رمشی تیدا بوو درێژیه که ی سئ بست و ئهستوریه که ی دوو پهنجه بوو، پهنجکهانی زیربووه له خهزینهی خلیفه (مروان بن محمد) دهریان هینا بوو، جگه له چهند جوړه جل و بهرگیکی میسری، سوس و یهمهنی و ئهسکهندی و خوړاسانی، فهرشی قرمز و فهرشی طبری فهرشی سوسنجردي، چهند پارچه فهرشی لاکتشیی له گهل چهندان دیاریتر... (ابن الزبیر، ۲۷، ۱۹۵۹).

پاشای روم دیاری بۆ خلیفه(مأمون) ناردوه، خلیفهش ووتیعتی سهد ئهونده دیاریان پێ بهخشنهوه، تا له گهورمی بهخشندهی ئیسلام بزانه، ولایان پرسیون چ شتیکتان پێ باشه له دیاری ووتیانه (مسک و سمور) ووتیعتی: بۆیان زیاد کهن دوو سهد رهتلی مسک و دوو سهد پیستی (سمور) (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۸).

له بۆنەکانیش دیاری ئالوگۆرکراوه یەکێک لەو دیاریانەی که پیشکشەشی (مأمون) کراوه لەلایسن (احمد بن ابی سلمة) خوانیک بوو که مبلێ زیری تیا بووه، لەڕۆژی نەرۆژ (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۰)، (ابو دلف القاسم بن عیسی العجلی) له جەژنی (میهرمان) سەد باری زەغفران به توری ئاوریشم کردۆته دیاری بۆ خەلیفه (مأمون) (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۸).

ھەر سەبارەت بە دیاری جەژنی (مێهرەجان) (شجر) کە
 یەکێک بوو لە کەنیزەکانی خەلیفە (المەتوکل) کە زۆر مەیلی
 بۆی ھەبوو، لە ئێوانی تری خوشتر و ێستوو، کە ڕۆژی
 مێهرەجان بوو دیاریەکانی (شجر) ھات کە ێست (ئاسک) ی
 بەخێوکران کە ھەر ێیستیان زینی چینی یان ێیو ھو و
 ھەریەک لەم ئاسکانە جۆرکی ێیو ھو لە نێو جۆرکە کە زێر
 و مسک و عەنبەر و چەندان شتی بەرخێ تیا بوو، خەلیفە بە
 کەنیزەکانی وتو ھە کامەتان وەکو ئێ ھاشن و ێزیم لێدەگرن؟
 بۆیە کەنیزەکان ئێرەیان ێنی بردوو ھواتر خوارنەو مێھکیان
 ێداو ێ ھەر خوارەیان کردوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۹).

(ابن الزبير) دهلی ھندی پاشای ھند دیاریان بۆ (حسن بن سہل) ناردوہ لہکاتی بہشودانی (بوران)ی کچی بۆ خلیفہ (مامون) لہ سالی (۲۱۰ھ/۸۲۵ز) لہ نئو دیاریہکان سہبہتہیک عودی ھندی بوو کہ بہر لہم کاتہ نہینرابوو، دھوترئ شہوکیان (عبیداللہ بن حسن بن سہل) لہلای خلیفہ (متوکل) بوو کہ لہم رۆژدا کہلہشاخی کردبوو، بی تاقبت ببوو پزیشکان پنیان ووتن ھلمی عودی بۆ داگیرسینن بۆیہ دایان گیرساندوہ ئوانہی لہ دیوخانہکە دانشتیوون زۆر

نمو دیار یانهی له نیسلام که در اوه به پیغمبر (د.خ) له لایین (جریح بن مینا) که کار به دستنی قیسری مملیکی روم بووه له مصر و ئهسکندریه بریتی بووه له چوار کهنیزه دوانیان خوشک بوون (ماریه و سیرین) که زور جوان و زهریف یوون له مصر له وان باشتنر نبوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۶-۷)، نممه له سالی (۷) ی کوچی بووه (أبو الفداء، (د.ت. ۱/۱۷۷)، جگه له گویدریژ و ئهسپ و هزار مسقال زیر ورؤبی پیستهی قیطی میسری و همنگوین، هس بزم بونهشوه دملی پیغمبر (د.خ) دیاری لهکس رمت نهکردو تهوه (ابن الزبیر، ۸، ۱۹۵۹).

له سمره‌می ئوموهمکانیش باسی ناردنی دیاری له‌لایین
پاشای (چین)دهکات بۆ (معاویه بن اُبی سفیان) که بریتی بووه
له کتیبیک که تیایدا پیشه و کاری جۆره‌ها پیشه‌سازی تیا‌بووه
که دواتر زۆر سودیان لێ‌وه‌گر‌تووه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹،
۱۰)، (معاویه‌ش گوستیله‌یه‌کی زیری به‌دیاری به‌خشبووه به
عائیشه (ر.خ) که گوه‌هری به‌نرخ‌ی هه‌زار دره‌می پتیه
بووه، خه‌لیفه (سلیمان بن عبدالملک)یش له سالی
(۹۷/۷۱۵ز) که حه‌جی کردووه که‌ستیک به‌نێوی (خارجه
بن زید بن ثابت) هه‌زار وش‌ی مۆز و هه‌زار شانه‌ی هه‌نگوینی
سپی و هه‌زار به‌رخ و هه‌زار مریشک و سه‌د قازی پنبه‌خشیه
(ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۱) که ده‌کرئ ئهم به‌ری باسی لێ‌وه
ده‌کات زیده‌رویی تیا‌کر‌دی.

پاشای هیند دیاری بۆ والی سند (الجندب بن عبدالرحمن) نارودوه له سهردمی خلیفه (هشام بن عبدالملک) که بریتی بووه له پیکماری ووشتریکی دابوشراوه له ههموو لایهکیهوه بگهوههر و مرواری یاقوتی سور که له سهر زموی دانراوه جولامتنهوه و رویشتنهوه (الجندب)یش بۆ (هشام)ی نارودوه، نویش زور پنی سهر سام بووه له خهزینهی ئوموییهکان ماو متهوه تا سهردمی خهلافتی عباسیهکان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۴-۱۵)، جگه لهمه کهنیزه و ئازهل و ئهسپ و زیر و زیو و فهرش بهژمارنایهت بۆ (هشام) هاتوه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۵).

له ماوهی خه لافمتی عمباسیه کانیښ وا دپاره (ابن الزبیر) بهوه دمست پښه کات که والی خوراسان (علي بن عیسی بن ماهان) سالی (۱۸۹/۸۰۴ز) دیارییه کی زور بو خه لیفه (هارون الرشید) دمنځریت که به هاکه ی سی ملئون دینار بووه. (ابن الزبیر، ۲۱، ۱۹۵۹)، کاتی (محمد بن سلیمان) بوو به والی به صره له سالی (۱۶۰ک/۷۷۶ز) له خه لافمتی (المهدی) سه خزمه تکاری پیشکesh به (خیزران) ی دایکی کرد هر خزمه تکاریک جامیک زیری پی بوو پری بووه له مسک، جگه لاهه دیاری له نیوان هرریک (مؤنسه) که نیزه ی مأمون (متیم) که نیزه ی (علی بن هشام) نال و گور کراوه که (مؤنسه) ملوانکه میه کی بو (متیم) نار دوه ناوهراستی ملوانه که مرواریه کی شپوه ی هیلکه ی بولبولی بو به هاکه ی ده هزار دینار بووه، جگه له چوار به ردی یاقوت سوور و چوار به ردی زمرود (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۷-۱۸).

پاشای هیند (دهمی) دیاری بصرخی بۆ خلیفه‌کانی عه‌باسی نارووه یه‌کنیک لهم دیاریانه چمقویه‌ک بووه بۆ (هارون الرشید)، ئه‌ویش داویمتی به (زبیده) که زومرد و یاقوتی سوری بپوه بووه به‌هاکه‌ی سهد هزار دینار بووه (ابن الزبیر،

جۆریک بۆن و بهرامی تیاپوه، جگه لهوهی که رۆپۆشیک دروست دمکرا بۆ رۆژی نهورۆز چهند کهسیک که به رهمز فسرغانی بوون له دم و چاوی خویان دمخست له کۆشک دههاتنه دمرومه سهما و ههلهپرکییان دمکرد خۆنان نمایش دمکرد (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۳۸).

ئه‌غالبه‌کانیش به دهرنهبوون له نارندنی دیاری بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ئه‌مه‌تا (ابراهیم بن احمد الأغلبی) (۳) چهندان دیاری بۆ خه‌لیفه (المعتضد) نارد که بریتی بوو ۵۰ که‌میز و ۱۰۰ کارمکەر و ۱۱۱ ئه‌سپ و ۵۰ پارچه دیباجه و پارچه قوماشیکی مصری (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۴). به ههمان شێوه سامانیه‌کانیش (اسماعیل بن احمد السامانی) خاوه‌نی وولاتی نیوان دووروو‌بار له سالی (۲۸۰/ک ۸۹۳ز) (۴۹) حوشتی به سوار و خزمه‌تکاره‌وه بۆ خه‌لیفه (المعتضد) نارد، پێکهاتوو له پێستی سمور خزمه‌تکاری تورک و خه‌زمری و به چهک و سوارمه‌وه له‌گه‌ڵ (۳۲) هه‌لۆ یانزهیان سپی بوو، (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۳).

له زۆرتین ئه‌و دیاریانه‌ی که هاته‌وه بۆ خه‌لیفه (المعتضد بالله) له‌لایهن (صفاری و طولونی، سامانی، آغالبه‌کان بووه، ئه‌مه چهند پرسیارپیکمان لا گه‌ڵه‌ده‌کات که ئایا په‌یوه‌ندیان زۆرخۆش بووه، خه‌لیفه‌ی ناوبراو به‌سیاسه‌تکه‌ی توانیوه‌ی چوار دهموری خۆی گوێرایه‌لی خۆی بکات، دیاریشی بۆ ره‌وانه بکه‌ن یا ئه‌مه‌تا جۆریک له مۆدیل و شارستانیه‌تی هیندی و رۆمه‌کان بووه وهریان گرتوه‌وه لاسایان کردۆته‌وه، یانیش ئه‌مه‌تا هه‌ریه‌ک ده‌سه‌لات و سامان و مولکی خۆی نیشانی خه‌لیفه داوه، جگه له نیشان دانی لایه‌نگیر و تاعه‌تیان بۆ خه‌لیفه. زۆرتین دیاری له‌لایهن طولونیه‌کان بۆی هاته‌وه هۆکارمه‌شی روونه دهرامه‌ت و ئابووری مصر زۆر بووه جگه له په‌یوه‌ندی هاوسه‌رگیری له نیوان هه‌ریه‌ک له (قطر الندی) و (المعتضد).

(برتا) کچی (الأوتاری) پاشای فهرمنجیه‌کان دیاری بۆ خه‌لیفه (المکفی بالله) ناردوه به (علی الخادم) په‌کیک له خزمه‌تکاره‌کان بوو سالی (۲۹۳/ک ۹۰۵ز) که بریتی بوو له په‌نجا شمشیر و په‌نجا تیر و بیست پارچه‌جل و به‌رگی به‌زیر چێزارو، جگه له ئاژم و بالنده و سه‌گ و هه‌لۆ...، جگه له خواردن و خواردنه‌وه و له‌گه‌ڵ نامه‌یه‌ک که‌له‌سه‌ر ئاوریشی سپی نووسرابوو تیایدا داوای کردبوو خه‌لیفه (المکفی) هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ بکات (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۹)، جگه له‌وه سێ بالنده‌ی بۆ خه‌لیفه ره‌وانه کردبوو هه‌رکه خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی ژه‌هراویان بینیا دهنگیان به‌رز دمکردوه له‌گه‌ڵ باله‌کانیان ده‌یانقیراند تاوه‌کو ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر تێیگات و بزانی خواردنه‌که ژه‌هراویه نه‌یخوات (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۵۲). وانا په‌یوه‌ندیه‌کی باش له نیوان خه‌لافه‌تی عه‌باسی و فهرمنجیه‌کانیش هه‌بووه.

هه‌روه‌ها (أسماعیل بن احمد سامانی) خاوه‌نی خۆراسان دیاری به‌رخه‌ی بۆ خه‌لیفه (المقتدر بالله) ناردوه سالی (۲۹۸/ک ۹۱۰ز) له رێگه‌ی نێردراوی خۆیه‌وه، که بریتی بووه له (۱۲۰) خزمه‌تکار به‌شێرو تیر و هه‌موو که‌ل و په‌لی خۆیه‌وه، جگه له چهندان جل و به‌رگ که به‌هه‌ژمار نه‌هاته‌وه، پێنج فهرشی (طبری) چهند بۆنی مسک و هه‌زارو سه‌د پێستی

سه‌رسام بوون به‌وه‌ی که بۆنی ئاوا خۆشیا‌ن هه‌لنه‌مشتوه، (عبیده‌الله) له‌م کاته ئاماژه‌ی کردوه ئه‌وه ئه‌م دیارییه‌که که پاشای هیند له‌کاتی هاوسه‌رگیری بورانی خوشکی به‌دیاری بۆ باوکی ناردوه، دیاره له‌م کاته‌دا (متوکل) راسته‌وخۆ نێردراو و دیاری ناردوه بۆ پاشای (هیند) بۆ سوپاس کردن. (۱۹۵۹، ۳۳-۳۴).

خه‌لیفه (المعتصم بالله) له‌ماوه‌ی خه‌لافه‌تی دا قوفلیکی زیری بۆ که‌عه‌ کردوه به‌ دیاری که هه‌زار مسقال بووه، هه‌روه‌ها (حسن بن سه‌هل) یش له سالی (۲۱۷/ک ۸۳۲ز) له خه‌لافه‌تی (مأمون) چهند دیارییه‌کی پێشکه‌شی (المعتصم) کردوه بریتی بووه له هه‌زار قالبی خه‌زمری چهند جۆره چه‌قویه‌کی ناوازه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۳۷).

له‌م دیاریانه‌ی که بۆ خه‌لیفه (المعتد علی الله) هاته‌وه بریتی بووه هه‌زار هه‌زار که‌ده‌که‌ (میلیۆنیک) و دوو سه‌د هه‌زار دینار جگه له کۆپه‌ و شتی تاییه‌تی مصر له‌لایهن (احمد بن طولون)، وه له‌لایهن (موسی بن عمر بن عبدالعزیز الهباري) که خاوه‌نی سند بوو له سالی (۲۷۱/ک ۸۸۴ز) چهند دیارییه‌کی بۆ خه‌لیفه نارد له نیوانیان (فیل)یکی زۆر گه‌وره بوو که به‌ر له‌مه نه‌بێنرابوو له‌م شێوه‌یه، سێ په‌یکه‌ری زیو، مسک، عنبر، ئاوریشم،... هتد (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۳۷).

دیاری بۆ (الموفق بالله) سالی (۲۷۵/ک ۸۸۸ز) په‌نجا باری دره‌م و سه‌د ئه‌سپی ره‌سه‌ن و کۆمه‌لیک له خزمه‌تکار له‌گه‌ڵ چهند دیارییه‌ک له خۆراسان که له‌لایهن (عمرو بن الليث الصفاري) نێردرابوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۳۷).

له دیارترین ئه‌و دیاریانه‌ی بۆ خه‌لیفه (المعتضد بالله) هاته‌وه له لایهن (عمرو بن الليث الصفار) سالی (۲۷۹/ک ۸۹۲ز) بریتی بوو له په‌نجا سوار، په‌نجا سندوقی پارمیان بارکردبوو، له‌گه‌ڵ چهندان که‌ل و په‌لی تر، له سالی (۲۸۱/ک ۸۹۴ز) دووباره چهندان دیاری تری و مکو پاره و جل و به‌رگ و مسک و عود و عنبر و سه‌ر ئاژمێ ناردۆته‌وه. (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۱). خه‌لیفه (المعتضد) یش دیاری بۆ (عمرو) ناردۆته‌وه له سالی (۲۸۲/ک ۸۹۳ز) رۆپیک و تاجیک که به‌هاکه‌ی ۳ هه‌زار دینار بوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۵). له سالی دواتر (عمرو) چهندان دیاری تری له سندوقی پر له جل و به‌رگ تێیدا و زیر و گه‌وه‌ر، سوار و باز، چهند په‌یکه‌ری بچووک بۆ خه‌لیفه ره‌وانه کردوه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۰). به ههمان شێوه له سالی (۲۸۳/ک ۸۹۶ز) یش چهند دیارییه‌کی تری بۆ خه‌لیفه ناردۆته‌وه په‌کیکیان په‌یکه‌ریک بوو له سفر له شێوه‌ی ئافره‌تیک چوار ده‌ستی هه‌بوو شالیک له‌سه‌ر شانی بوو به گه‌وه‌ر داپۆشرابوو له‌گه‌ڵ چهند په‌یکه‌ریکی تری بچووک که ئه‌مانیش به‌گه‌وه‌ر داپۆشرابوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۴۴). ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له بوونی پیه‌ندی باش و گوێرایه‌لی صفارییه‌کان بۆ خه‌لافه‌ت.

(أبو الجیش خمارویه بن أحمد بن طولون)، بیست حوشت به‌باری پارمه‌وه ده‌ خزمه‌تکار به‌سوارمه‌وه بۆ خه‌لیفه (المعتضد) نارد، جگه له چه‌ژنی نهورۆزیش چهند دیارییه‌ک له‌لایهن (قطر الندی) کچی (أبی الجیش خمارویه) بۆ (المعتضد بالله) هات سالی (۲۸۲/ک ۸۹۵ز) که بیست پێسته‌ قایی زیر، ده دانهمان بۆنی عنبره‌ری تیا بوو، بیست قایی زیو که چهند

جگه لهوهی نهم و هسف و باسی ئالوگوری دیاریانه نیشانمان دهداث که شکوی مهلیکی دمه لاتدار له کۆشک و ته لار و کهل و پهل و زیر و زیوکهی زور گرنه بووه نیشاندانی جۆریک له هیز و دمه لات بووه، که له کاتی ناردنی دیاری بۆ خهلیفه ی موسلمانان بهم جۆره و هسفی خویان کردووه، دوورنیه خهلیفه ی موسلمانانیش نهم جۆره له شکوداری و کۆشک و ته لار و کهل و پهل بهنرخانه له دوروبهری خویان فیربووین و لاساییان کردیتتهوه، به ههمان شیوهش وه لامیان داومنتهوه.

3.2. رێو رسمی بۆنه و داوه تهکان

له کتیی (الخانر والتحف) ی (ابن الزبیر) باسی چهند بۆنهو رێو رسمیک کراوه، و هسفی رێو رسمهکان له رووی میوانداری کردن و جۆری خواردن و کهل و پهل و جل و بهرگ و بری ئهو خهرجیهی کراوه لهم سهردمهدا، ئهمهش نیشان دانی جۆریک له شارستانییهتی ئهو کاتهی کۆمهلهگای موسلمانان و خهلیفهکان بووه.

یهکیک له بۆنانهی که باسی لێوه کردووه ئامادهکاری ئاههنگی هاوسهرگیری چهند خهلیفه و کهسایهتیهکه، لهمانه خهلیفه (هارون الرشید) له کاتهی که (زبیده) ی کچی (أبو جعفر المنصور) ی مامی خواستوه له کۆشکهکهی (الخلد) له بهغدا له سالی (165/781ز)، ئامادهکاریهکی ئاوی بۆ کرابو که بهر له نهم بۆ هیچ ئافرمهتیک نهکرابو له رووی جۆری جوانکاری- شیرینی، تاج و قوبه ی زیرو زیو، جل و بهرگ، خزمهتکار، شوینی مانهمو رابواردن، و پیشکهشکردنی جۆره پۆشاکیک که پیتی دهوتر (بدنه عبده)⁽¹⁾ که زور نایاب و جوان بووه لهم جۆره کراسهله جوانی و زهریقی له نیسلام نههینرا بوو له رووی دورینی و شیوازی و ئهو گهمههرانهی پیوه بوو له پیشهوهی کراسهکه له سنگیهوه بۆ خوارموه دوو هێلی یاقوتی سوری پیوه بووه جگه له مرواری گهمهوهی ناوازه، (ابن طیفور) دهلّی جۆره پۆشاکیک بوو و هکو زریئۆش وابوو به مرواری که گوايه هی (عبده بن عبدالله بن یزید بن معاویه) خیزانی (هشام بن عبدالملک) بوو مابۆموه زور ناوازه بوو ههر بهناوی ئهموه بوو. (274، 209). ههر لهم بۆنهیه پاره بهسهر خهلهکدا دابهش کراوه جگهله (مسک و ئیسکی عنبهر) له شووشه، جل و بهرگی نهخشینراو به زیر، ههریهک له ئاماده بوان لهم شهوهدا مومی بۆن عهبنهریان له دهست بوو له نیو قالبی زیرین، زۆربهی ئافرمهتانی بنهمالهی هاشمی ئامادهبون، ههر یهکهیان کیسهیهکی گرانبهها و چینهراو به زیر، خهرجی لهم بۆنه ی هاوسهرگیری لهسهر ئهرکی تاییهت به خهلیفه و (هارون الرشید) بوو که بهرکهی پهنا ههزار ههزارواتا (پهنا ملیون) دینار بووه (ابن الزبیر، 91، 1959-92) که دهکری ئهمهش زندهرویی بئ.

(خیزران) ی دایکی (هارون الرشید) پیداکری کردووه که ئاههنگی هاوسهرگیری (الرشید و زبیده) زور خوش و گهمهوه و ناوازه بیت که پیشتر ئاههنگی لهم جۆره له بهغداد سازنهکراویت، پارهیهکی زوری خوی پیشکش کرد جگه لهوهی له شهوی ئاههنگهکه جلکی تاییهتی پیشکش ی کرد که

سمور و گورگ و ریوی و پهنا ههلو... هتد (ابن الزبیر، 1959، 59).

رۆمانوس پاشایی رۆم و (قسطنطین و اسطوانوس) که سهرکردهی رۆمهکان بون له سالی (326/479ز) چهند دیارییهکیان بۆ خهلیفه ی عهباسی (الراضی بالله) ناردووه لهگهل نووسراویک له پاشای رۆمهوه که بهزیر نووسراو، وهرگیردراوه سهر زمانی عهرهبی بهزیو ناوینشانی نووسراومهکه بهم شیویه بوو: (بالحضرة رومانوس واسطوانس، وقسطنطين المؤمنون بالله، عظماء الروم، إلى الشريف البهي صاحب سلطان المسلمين)، وادیاره داوی ئاشت ی و ئاگر بهستیان کردووه، لهگهل ناردنی چهندان دیاری زیر و زیو (ابن الزبیر، 1959، 60-61).

بهههمان شیوه دیاری بۆ خهلیفهکانی فاطمیش له مصر نیردراوه له لایهن سهکرده و دمه لاتداران ئهوهتا (أبو الحسين جوهر)⁽²⁾ دیاری بۆ (المعز الدين الله) ی فاطمی ناردووه داوی وهرگرتنی دمه لات ی مصر له سالی (359/969ز) له چهندان دیاری گرنه و گرانبهها پیک هاتبوو (ابن الزبیر، 1959، 67).

(المعز بن باديس) (°) خاوهنی مهغریب له سالی (420/1029ز) چهندان دیاری بۆ خهلیفه فاطمی (الظاهر الإعزاز دين الله) نارد، که دیاریهکه پیک هاتبوو له بیست کهنیزه له جوانی روخسار و رهنه و لاشه و هکو ئهوان نههینرابوو و لهگهلشیان کهنیزهیک که تاک بوو له جوانی لهگهل کهل و پهل و زیر و جوانکاری خویهوه له مهغریب ئاماده کرابوو، جگه له سێ ههزار من له زعفران که ههر مهتیک دهکاته بیست کیلو، جگه له بیست کۆپلهی سودانی کهتمههینان بجووک بوو، جگه له تیر و کهوان سندوق و قهفیس که پری بوو له شیروتیر و جل و بهرگ و مۆم، خهلیفه له میدانی کۆشکهکهی له سهر قهرمۆنیهکی گهمهوهی زیر دانیشتمهکهی دهخۆندهوه دیاریهکانیان نیشانی دهتا (ابن الزبیر، 1959، 69). دووباره له سالی (424/1031ز) (المعز بن باديس) چهندان دیاری دیکه ی بهنرخ ی پیشکهشی خهلیفه کرد که بریتی بوو له چوار شیر ی گهمهوه و نههینراو بیست سهگی سلوقی چهند پلنگیک، ژماریهک مۆم قوماش و زعفران، کۆپلهی سپی و رهش (ابن الزبیر، 1959، 74).

دیاری (قسطنطین) ی پاشای رۆم بۆ خهلیفه (المستنصر بالله) له سالی (437/1044ز)، نهم دیارییهی رۆمهکان بۆ نوێکردنهوهی ئاگر بهست بوو دیاری لهم جۆره بهر له کاته بۆ هیچ خهلیفهیهک نههیندراوو زور بهنرخ بوو بههاکهی سی قهنتار له زیر جگه له چهندان دیاری تر که بهههژمار نایهن (ابن الزبیر، 1959، 74).

بهشیویهکی گشتی زورترین نهم دیاریانهی ئالوگور کراوه پیک هاتوه له کهل و پهلهکانی جوانکاری و زیر و زیو و جل و بهرگ و قوماش وزین و ئازملی جوان درنده و ئازا و ناوازه و بهردی بهنرخ و قاپ و قاجاغ و فهرشی و رایهخ و خواردن و خواردنهوه بۆن و مسک و عنبهر و کۆپله و جۆرهها کهل و پهل، ئهمهش شیوازیک بووه له ئالوگوری شارستانی له نیوان خهلیفهکانی موسلمانهکان خویان له ناوچهیهک بۆناوچهیهکی تر، ههروهها لهگهل هیندو چین و رۆمهکان.

جگه لهماه ميوانداري كردن گرنگي پندراوه به تاييهتي خليفه و كاربهستان كه وسفي سهردانپكردي (هارون الرشيد) بو شاري بصره ميوانداري مالى (جعفر بن سليمان بن علي) كه لهم كاتهدا والي بووه، له خوانهكهي دا همموو سارد و گهرميكه همبووه، جگه له شير و كهمره و جوړهها خواردني دروست كراو له گوشتي ناسك (ابن الزبير، 1959، 98).

باسي ممراسيم و ميوانداري كراوه كه له مصر لهسهردهمي (طولونيهكان) جتيهجيكراره له ماوهي ويلايمتي (احمد بن طولون) نان پيداني خلك و سهركرده و سهر باز و كسانى ناسايي و پيشهوهرو ههژارو كههم دهرامهتان له سالى (260ك/873ز) روراني ههفته رورتيك بو سهركردهكان رورتيك بو سهر بازهكان، كسانى مزگموت و بازركان رورتيك وه بو همموو خلك دوو رور، بو نامادمكردي ئهم خوانانه ههزار بهران و سي گولك ههزار مهرو ههزار بزن و ده ههزار مريشك و بيست ههزار كوتر، جگه لهوهي خوانيكي تر بو كسانى تاييهت بهخوي و دارو دهستهكهي نامادهكرا، جگه له مانگي رهمانهيش فهقير و ههژار دواي ئهوهي كه نانايان دمخوارد و پاره و خوراكيشيان پندمرا لهگهل خويان بيهنوه (ابن الزبير، 1959، 75-76). يهكيكي تر لهو بونه و داوهتانهي كه له كتيبي (الذخائر والتحف) باسكراوهو جيگهي سهرنجه ناههنگ و داوهتي (خهتهنه-سونهت) كردن كه تاييهت بووه به كومهلگهي موسلمانان لهم كاتهدا كه چي كراوه بو ئهم بونهيه و كهي كرديووانه.

به پني ئهوهي كه باو بووه له تهمني بچوك منال خهتهنه دمكرا له سالي يهكهمي له دايك بووني، بونهي بو سازدمكرا تيايدا كهس و كارو هاورئ كودمكرانهوه، چهندان جوړي خوراك ناماددمكرا، منالهكه جل و بهرگي تاييهتي له بهر دمكرا و جوان دمكرا له شهمقام دهورينرايهودهف و تهمل به دوايدا ليدمرا، (الطبرسي، دت، 238)، له كاتي خهتهنهكردهكهش موسيقا و گوراني و ههلهپهركي دمكرا بو شارندنهوهو خهريك كردني منالهكه تا ههست به نازار نهكات، (محمد عبدالله القدحات، 203، 2015).

بونهونه (ابن الزبير) دملئ (علي بن ابي طالب، طلحهبن عبيدالله، الزبير بن عوام، سعدبن ابي وقاص) خهتهنهكرديان له يهك سالداه بو، لهسهردهمي عباسيهكان خليفه (المهدي بالله) كورمهكي (ابراهيم) تهمني پينج سال بو به پينج سهد درهم خهتهنهي كردوه، سالي (167ك/783ز)، خليفه (المتوكل) دواي ئهوهي له دروست كردني كوشكهكي له سامهرا تهواو بوو كورمهكي (المعتز بالله) لهوئ خهتهنهكرده و ناههنگ و داوهتي بو سازكرده تيجووي بيست مليون درهم بو، لهم كاتهدا داواي له (فتح بن خاقان) كرد نامادمكاري بكات له خهزينه فهرش رايهخ و لاکيشه دهربهيني بهدرتيايي هميوانهكان رايخات، خليفه خوشي لهسهر قهرمويلميهك له هميوانهكه دانيشنبوو، ميرو سهركرده و خاوهن پله و پوست و كسانى تر نامادمبون، له نيو سيني زير داپوشراو بهگوهه جوړهها خواردنهوهي لهسهر بوو، خزمهتكارهكان دابهشيان دمكرد بهسهر خلككهكدا، ههر له نوژي نيوهرؤ تا مهغريب ئهم بونهيه بهردهوام دبوو، لهم رورهدا خليفه (المتوكل)

رووكهشراو به مرواري گوههه ئهونده قورس بوو چهند كهنيزميهك ههليان گرتبوو. (الشابستي، 101، 1966).

يهكيكي تر لهم ناههنگه هاوسهرگريهي كه باسكردوه هاوسهرگري (خديجة بنت الحسن بن السهل) ناسراو بوو به (بوران) به (مامون) له سالي (210ك/813ز) (38 مليون درهمه پاره خهرجي بووه، جگه له يهك مليون دينار دابهشي سهر دارودهستي مامون كراوه، يهك مليون درهمه بو براي (بوران)، خهرجي (الحسن بن السهل) يش لهم بونهيه بو كهكهكي چل مليون درهمه يا چوار مليون دينار، جگه له خهرجي سهركرده و دارودهستي (مامون) و جل و بهرگ و گواستهوهي پهنا مليون درهمه بو، لهم رورهدا ههسيري زير راخراوه، داپهري (بوران) هاووه سههتيكي گهوهي پنيووه پري بووه له زير بهگوههه چنرابوو زيري دابهش كردوه بهسهر ئافرهتاني نامادبوو له بونهكه دا، جگه له سينييك ههزار دهنكه مرواري له ناوسيني زير، لهم شهوهدا موميكي عهينهر داگيرسينرا كه وهنهكهي چل (من) بوو كه دهكاتو دوو سهد و ههشتا مسقال، جگه له دابهشكردي جوړهها كهل و پهل و پيلاو شتي دروست كراو دهرمان و گوههه، دينار و درهم، دياردهميهكي تر كه لهم سهردهمهدا باو بووه كه تا ئيستاش لاي ههندي له ميللهتان ههيه ئهويش هاويشتني پاره بهسهر سهرى زاوا (جعفر بن يحيى) پانزه مليون درهمه بهسهر سهرى (مامون) دهاويشتوو (ابن الزبير، 1959، 100-101). (الطبري) دملئ تيجووي ئهم هاوسهرگرييه (25 مليون دينار بووه جگه له زيرو كهل وپهل و بون و بهرام و خواردن. (171/2012، 5).

يهكيكي تر لهم رپورهمسانهه كه باسكراوه (گفت) (بهيعت دان) بووه، پيداني بهيعت لهميزووي ئيسلامي لهلايهن خليفهيهك بونهه كهسهي له دواي خوي دايدنهي بي گومان ممراسيم و بونهي تاييهت بهخوي بو كراوه، بو نمونه ئهوهي كه باسكراوه خليفه (هارون الرشيد) لهو كاتهي بهيعتي داوه بهسي كورمهكي (امين، مامون، المتوكل) داوهتيكي سازكردوه تيجووهكهي به ههژمار نايئ، لهم بونهيه خليفه ووتويهتي بنهمالي ئومهوي كوره مامي ئيمه بو ئهوانيش بهشدار نهبن، گهراون له (بالس و زيتونه و رصافه) قويان كردونهتهوه و ميوانيان كردون (ابن الزبير، 1959، 95).

له بارهه فاطميهكايش باسي سهردهمي خليفهه فاطمي (القادر بالله) دهكات كه بهناميهيك بانگهيشتي (محمود سبكتين) غهنهوي دهكات بو داناني كورمهكي خوي (قائم بامرالله) به جينشين سالي (421ك/1030ز) ئهم پهيونديه نيوانيان چهند لايهتيكي گرنگمان لا گه لاله دهكات:

1. پهيوندي خوش بووه له نيوان ههردوولا.
2. رپورهم گيردراوه بو داناني جينشين.
3. نيردراو كه چوه بو دهرباري غهنهوي سوپايهكي سهرسورهنهري بينيووه بهجل و بهرگي ناوازه كه وهسفي كردوه.
4. بهكارهيناني جوړه گيانلههري وكمو شير و پلنگ و كه درنده بوون له نيو كوشك بو ترساندن، تهناست جوړه گيانلههريك كه له كاتي هاتهنه دهرمهوي سولتان هاواريان كردوه (ابن الزبير، 1959، 101).

گورانی وشایی بۆ ماوهی حەوت رۆژ بەردەوام بوو (القدحات، ۲۰۰۳، ۲۰۱۵)، دواتریش سالی (۲۶۶۴/ک/۱۲۴۸ز) خەتەنەیی هەردوو کورمکانی (المستعصم بالله) (ابی العباس احمد-ابی الفضل عبدالرحمن) ژمارمیک لە منالانی سەرکردەو میرەکان خەتەنە کران (الغسانی، ۱/۱۹۷۵، ۵۸۶).

بە هەمان شێوە فاطمەیکانی شالی (۳۴۰/ک/۹۵۱ز) (اسماعیل بن القانم) فاطمی فەرمانی کرد کر کورانی سەرکردەو دارو دەستەکەیی و کۆیلەو سەربازو خەلکی ناسایی لە شاری قەیرەوان بە کۆمەڵ منالکەنیاان خەتەنە بکەن ژمارمیان گەشتە دەهەزار منال، دەستکرا بە خەتەنەکردن، خواردن ئامادەکرا خەلکی گشتی و تاییبەتی بەشدار بوون پاره دابەشکرا هەر کەسێک سەد دیناری بەرکەوت، لە رۆژیک پێنج سەد تا هەزار خەتەنە دەکران نزیکەیی حەفدەرۆژی خایاندووە بە شێوەیک بوو بۆنەکە بەر لەم کاتە بەم شێوەیە نەبێنرابوو (کتاب العیون والحدائق، ص ۲۵۲-۲۵۳).

خەلیفە (المعز الدین الله) ی فاطمی ئاھەنگی خەتەنەیی بۆ هەرسێ کورمکەیی (عبدالله- نزار- عقیل) کرد، تیایدا نوسەر و والی ناوچەکانی ئامادە بوو تا سنووری سەلماسە لەم لاشەو تا دورگەیی (صقلیة) کە گوند و شارنشین هەموو ناوچەکانی نازاد و کۆیلە رەش پێست و سپی پێست، ماوهی مانگیکی خایاند دابەشکردنی خواردن و خواردنەو و جل و بەرگ کە ئەمەش لە سالی (۳۵۱/ک/۹۶۲ز) بوو، لەم بۆنەیدا کیسی بچووکی پاره دابەش دەکرا بەسەر خەلک (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۲۵).

یەکێک لە بۆنەکانی تر کە خەلیفەکان تیایدا بەشداریان دەکرد دلخۆشی خۆیان دەردەبری کاتی تەواوکردنی کۆشەکانیان بوو، بۆ نمونە خەلیفە (المستعصم بالله) کاتی کۆشەکەیی خۆی لە (المیدان) لە سامەرا تەواو کرد، خۆی و خێزان و بنەمالەکەیی تیایدا کۆکرنەوو فەرمانی کرد و هەموویان رۆبی حەریر بپۆشن، قەرەوێلەیی لە هەمووانی کۆشەکە دانا نەخشێنرابوو بەگەو هەرو مرواری رەنگاو رەنگ، تاجیکی پیر لە گەو هەریش لەسەر سەری بوو لەم رۆژەدا (إسحاق بن إبراهيم الموصلي) شعری خوێندەو، کە خەلک زۆر پێیان خۆش بوو سەر سام بون (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۳۰).

۴.۲. رێو رەسمی پێشوازی لە وەفد و چاوپێکەوتنی سەرکردەکان

بێگومان بوونی پەڕیوەندی و هەمووشۆی نێردراوان لە نێوان دەسەلاتداران هەر لە کۆنەو هەبوو لە مێژووی ئێسلامیش لە نێوان پێغمبەر (د.خ) دەسەلاتدارانی دەورووبەری نامە و نێردراو هەبوو، ئینجا بۆ مەبەستی سیاسی و ئاینی جگە لە مەبەستی تریش، دواتریش لەسەر دەمی خەلیفەکانی راشدی و دواتر ئومەویەکان و عباسیەکان... هتد، بەردەوام بوو.

(ابن الزبیر) لەم کتێبەیی باسی هەندێ پێشوازی و چاوپێکەوتنی کردووە کە لە سەردەمە جیاوازان کران، یەکێک لەم پێشوازی و چاوپێکەوتنە نێردراوی مەلیکی رۆم (قسطنطین السابع) ه بۆ لای خەلیفە (المقتدر بالله) سالی (۳۰۵/ک/۹۱۷ز) کە مەبەستی ناگربەست بوو، وەزیری خەلیفەش لەم کاتەدا (ابن الفرات) (۷) بوو لە وەزارەتی

هەزار کۆیلەیی نازادکرد هەریەکیان سەد درەهم سێ پارچە جل و بەرگی پێدان، لە حەوشەکەیدا چوار سەد پارچە جل و بەرگی جۆراوجۆر هەبوو، جگە لە چەندان میوهی جۆراوجۆر هەرچەندە لەم کاتەدا کەم بوو وەک سێوی شامی و لالەنگی و لیمۆ، پێنج هەزار دەسکە گۆلی نێرگز، دە هەزار دەسکە گۆلی بنەوشە، دابەشی سەر ئامادەبووان کرا، جگە لەوهی لەم رۆژەدا (قیحیة) ی دایکی (المعتز) فەرمانی کرد بە لێدانی سکەیی پاره کە لەسەری نووسرابوو (بركة من الله لإعذار أبي عبدالله المعتز بالله) یەک ملیۆن درەهمیان لە سکەدا دابەشیان کرد بەسەر خەلک و ئامادەبووان، وە لەم رۆژەدا چەندان گۆرانپێژ ئامادەبوو لەوانە (عمرو بن بانه احمد بن أبي العلاء، ابن الحفصي، ابن المكي، سلمك الرازي.... هتد)، جگە لە کەنیزە و گۆرانپێژی ئافرەت (بدعة و جاريتها سراب، ساربه و جواريهها، نجلة، تركية.... هتد). بەم جۆرە تێچووێکی زۆر لەم داووتە خەرج کرا هەشتا و پێنج هەزار دینار تەنها خواردن جگە لە شتی تر سێ رۆژی خایاند ئەم بۆنەیی لەلای خەلک زۆر گەورەبوو کە (ابن الزبیر) خۆشی دەلی سێ بۆنە لە ئێسلامدا گەورە بوو و تۆمارکراوە لە مێژوو، ئێوانیش هاوسەرگیری (بۆران و مأمون) (زبیدە و هارون الرشید) و خەتەنەکردنی (المعتز بالله) (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۱۶-۱۱۹).

خەلیفە (المقتدر بالله) ئاھەنگی خەتەنەکردنی بۆ هەر پێنج کورمکەیی کردووە (محمد- هارون- عباس- ابراهيم- إسحاق) لە یەک رۆژدا کە پارهیی کاغەز و ئاسنی بەسەردا هەڵدان و بەر لەمەش کۆمەلیک لە هەتیوان و بێ دایکان و باوکان پاره و جل و بەرگیان بەسەر دا دابەش کرابوو لەم بۆنەیی شەش سەد هەزار دابەش کرا (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۲۴)، هەر بۆیە بەپێی ئەوهی باسکراوە خەتەنە کردن زۆر بەی کات بە تەنیا بۆ کەسێک نەکران بەلکو بە کۆمەڵ کران، بۆ نمونە باوکیک نە و یستوو کورمکەیی بە تەنیا خەتەنە بکات قسەیی لەگەڵ خەلیفە (المقتدر بالله) کردووە سالی (۳۳۲/ک/۹۴۳ز) لەگەڵ کورمکانی خەلیفە خەتەنەکراوان (ابن الجوزي، المنتظم، ۱۰).

کاتی خەلیفە (المکتفی بالله) ئاھەنگی خەتەنەکردنی کورمکەیی (ابا احمد) سالی (۲۹۴/ک/۹۰۶ز) داوای لە وەزیری خۆی (العباس بن الحسن) کرد کە خەلک کۆیکاتەو خواردن ئامادە بکەن وەزیری گۆنراوەیی بوو، لە مالهەکی لەسەر روبرای دجلە نزیک لە (باب السیتان) ئامادەکاری کرد لە نێوان دوو سەکۆ دانیشتیوو ئەوەندە گۆلی لێدانرابوو کە خەلک بەر لەم کاتە بەم شێوەی نەدیوو زۆر بەرز و جوان و هەموو سەرکردە و دارودەستەکانی و لەگەڵ (متوکل) دانیشتیوو لەگەڵ گۆرانپێژان، هەر کەسێک کە دەهاتە نێو ئاھەنگەکە جل و بەرگیکی تاییبەتی پێدەرا بەپێی پلە و پایەکەیی جلیکی تاییبەت بوو لە داوی زیر لەسەر قوماش چنرا بوو، وەزیری هەر کەسێک لە ئامادەبووان دەسکە گۆلیکی پێدەدا (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۲۳). بە هەمان شێوە خەلیفەکانی کۆتایی عباسییش بەردەوام بوون لەسەر ئەم بۆنەیی ئەوئە خەلیفە (الناصر) بۆ هەردوو کورمکەیی (ابو نصر- ابو جعفر) سالی (۵۷۸/ک/۱۸۲ز) بۆنەیی سازداوە بۆ خەتەنە کردنیان تیایدا گەورەپیاوانی دەوڵەت و تاییبەت ئامادە بوون و خواردن و

که سهیر و سهمه‌مهیه و نیشانه‌ی پیشکوه‌توویی شارستانیه‌تی سامانیه‌کان جگه له هیزو سیاسه‌ته‌که‌یان باشی لایه‌نی ئابوری ئه‌ویش پیشوازی کردنی نیردرای مه‌لیکی (چین) ی بۆ لای (نصر بن احمد بن نوح بن اسد) واتا (نصری دووم) له سالی (327/938ز) که داوای خه‌راجی بیست و هه‌رت سالی ده‌کرد و هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد که ئه‌گه‌ر گوێرایه‌ل نه‌بن هیزی سه‌ربازی ره‌وانه ده‌کات بۆ شه‌ر، به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه لای (نصر) له‌لای (مالک) که والی فرغانه بوو دابه‌زین ناوبرا ویش نامه‌ی بۆ (نصر) نووسی هه‌مو‌له‌که‌ی پێ راگه‌یاند، (نصر) داوای له (مالک) کرد ریزیان بگرن و خه‌مه‌تیا‌ن بکه‌ن که چوار شیخ بوون هه‌ریه‌که و سوارو خه‌مه‌تکاریا‌ن بۆ دابین بکری و سوپا و خۆبه‌خشانی فرغانه کۆبکریه‌وه و هه‌موو ناوچه‌کانی (أسروشنه- سمرقند- الشاش- اسبیجاب- بخاری) به‌هه‌مان شیوه فه‌رمان کرا به راخستنی فه‌رش له هه‌موو مالیک هه‌رمالیک به‌ره‌نگیک، راخستنی جو‌ریک فه‌رش له دیوه‌خانه‌که‌ی خۆی که له زێر چینراو له سه‌ری تاخواره‌وه‌ی، دروست کردنی تاجیکی زیرین و که‌ل و په‌لی تری ناو دیوه‌خانه‌که‌ی به‌زێر، فه‌رمانی به‌خاوم سوپای خۆبه‌خش کرد که چی چه‌ک و پێداویستی زریبۆشی زێر و سوار هه‌یه له ناماده‌باشی دابین له هه‌موو شوینیک. کاتی نیردراوه‌کان گه‌یشتن بینیا‌ن تیشکی خۆر له سوپا‌که‌ی ده‌دا به زریبۆشه‌کانه‌وه ده‌بریس‌کانه‌وه مێکشیا‌ن راوستا و سه‌یری ئه‌م دیه‌مه‌نیا‌ن ده‌کرد به‌سه‌ر سامیه‌وه، به‌م جو‌ره شاربه‌شار تێپه‌رین به‌م شیوه‌یه ناماده‌کرابوون زۆر سه‌ر سورما و بوون، تا یه‌مکێک له نیردراوه‌کان به‌وه‌رگیره‌که‌ی ووت ئه‌مه‌ گه‌مه‌ری ئیوه ئه‌م پارمیه‌ی له کوێ هه‌ناوه، وه‌رگیر وه‌لامی دایه‌وه که هه‌موو خه‌لکی ناوچه‌که ده‌وله‌مه‌ند و بازرگا‌ن و خاوم کارن ناماده‌یان کردوه ووتی خه‌لیفه‌ش له بغداد به هه‌مان شیوه ئه‌مه‌ی هه‌یه ووتی به‌لێ به‌قه‌د مه‌رمان سوپای هه‌یه، کاتی نیردراوه‌کان گه‌یشته بخاری (نصر بن احمد السامانی) به‌خۆی و چل په‌رده‌دارمه‌کانی راوستا بوون جگه له پاسه‌وان هه‌موو به‌رۆب و فه‌روی شیر و زێره‌وه، په‌نجا (شیر) له‌لای راست و په‌نجای تر له‌لای چه‌پ، وه سه‌د شیخ له‌لای راست سه‌دی تر له‌لای چه‌پ به‌جلی ره‌ش و شیر و زبوی سپی جگه له ده‌ شیخی تر له‌لای چه‌پ دانیشتیوون ده‌ی تر له‌لای راست، قه‌رموێله‌یه‌کی زیری گه‌وه‌ردار تاجی دروست کراو له‌سه‌ر قه‌رموێله‌که‌ دانه‌رابوو، شیرمه‌کان فیرکراو بوون له کاتی فه‌رمان پێکردنیا‌ن به‌و شیوه‌یه‌که‌ی که ئه‌ما‌زه‌یا‌ن بۆ ده‌کری، ئینجا که دێنه ژووره‌وه بۆ لای پاشا به‌ر له‌وه له‌لای په‌رده‌دارمه‌کان زمو‌ی ماچ ده‌که‌ن و سلّوی مه‌لیکانه ده‌که‌ن دواتر ده‌رۆن بۆ په‌رده‌یه‌کی تر وادیاره په‌رده په‌رده‌یه تا ده‌گه‌نه لای مه‌لیک شیرمه‌کانیش به‌دوایانه‌وه، به‌ ئای گوێ و کافور ده‌یان ره‌شێن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌گه‌نه لای (نصر بن احمد السامانی) نامه‌که‌یا‌ن ده‌خوێنده‌وه وه‌لام ده‌داته‌وه به‌ نووسراویک ده‌چنه ده‌رموه دواتر فه‌رمان ده‌کات که خاویا‌ن بۆ ناماده‌بکریه‌ت که ده‌رده‌مچن له دیوه‌خانه پیر له شیرمه‌که، له ژوورێکی تر هه‌ریه‌که‌یا‌ن پارچه‌یه‌ک له قوماشیا‌ن پێ ده‌دری که گرانبه‌هیا‌ه له‌سه‌ر مێزێکی زێر و گه‌وه‌ردار قاپ و که‌وچک و په‌رداخ‌ی زێر و پیشک‌ه‌ش کردنی جو‌ره‌ها خواردنی سارد و گه‌رم جو‌ره‌ها ره‌نگی شیرینی، دوا‌ی ته‌واو بوونیان له نان خواردن

سینیه‌می بووه، دیاری زۆر و به‌ره‌رخشی له‌گه‌ل بوه که هاته‌وه بۆ به‌غداد، وه‌زیری ناوبرا ویش کاروبار و رێوه ره‌سمی پیشوازی کردنه‌که‌ی ریک‌خستوه له راخستنی فه‌رش و هه‌موو ئه‌م ئامێرو که‌ل و په‌لانه‌و قاپانه‌ی که پێویست بووه، به‌ر له وه‌ی بچێ بۆ لای خه‌لیفه ئه‌م وه‌فده پێویست بووه که له‌گه‌ل وه‌زیردا‌بنیشی و مه‌به‌ست مه‌رامی خۆیا‌ن پێ بلێ فه‌رمان وه‌رگیرێ ئینجا خه‌لیفه بیینی دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل (ابن الفرات) کۆبویه‌وه ئینجا رێگای پێدرا له‌گه‌ل په‌رده‌دارو خه‌مه‌تکارو سه‌ربازمه‌کان به‌ره‌و لای خه‌لیفه بچێ، خه‌لیفه‌ش له کۆشکی خۆی له (دار البستان) له هه‌میوانیکی بنمیچ کراو به‌زێر و به‌رد و فه‌رشێ جوان و جوانترین و به‌ره‌خترین که‌ل و په‌ل رازینه‌راوه دانیشتوه، ئینجا دوو که‌سی وه‌فده‌که یه‌کیان ته‌مه‌نی له ده‌موره‌به‌ری 65 سالی ده‌بوو ئه‌وه‌ی تر 45 سالی که وه‌رگیر بووه، له‌لایه‌ن خه‌لیفه ناماده بووان خاوم پۆلیس په‌رده‌دار و نوسه‌ر و وه‌رگیر، به‌ره‌زایی رێگا‌که بۆ ناو کۆشک تا ده‌گاته خه‌لیفه سوپا به‌ ناماده‌کاری به‌ جوانترین جل و به‌رگ زریبۆش و قه‌لغانه‌وه ریز ببوون، جگه له به‌کاره‌ینانی ئامێری زێر و زیو، وه خانیک هه‌بوو له ناو کۆشکی خه‌لیفه که هی سوار وه‌سه‌په‌کان بوو که به (خان الخیل) ناسرا‌بوو که به‌ به‌رد دروست کرا‌بوو که له‌م به‌ره‌و ئه‌م به‌ری ئه‌م خانه هه‌ریه‌که پینچ سوار وه‌ستا بوو، جگه له‌وه‌ی که هه‌ندێ جو‌ری ئا‌ژله هه‌بوو که خه‌لک ده‌چووه نیو کۆشکه‌که لێی نزیک ده‌بویه‌وه بۆی ده‌کرد خواردنی پێده‌دا به‌ده‌ستی ئه‌و ده‌یخوارد، جگه له‌فیل و زه‌رافه و شیر، خه‌لیفه له‌سه‌ر قه‌رموێله‌یه‌ک دانیشتوه له زێر به‌ جوانترین جل و به‌رگ و نه‌خشێراو به‌ جوانترین شیوه له‌ چوار ده‌وری وه‌زیر و کاربه‌ده‌ست و خه‌مه‌تکاره‌کانی، که نیردراوه‌که دێته ژووره‌وه ده‌بی زه‌ویه‌که ماچ بکات سه‌لام بکات و راوستی تا فه‌رمانی پێده‌کری دێته لای خه‌لیفه، ئینجا فه‌رمان ده‌کری ئه‌و نافورا‌نه‌ی که دروست کراوه ده‌کریته‌وه که ئای گوێ و مسک ده‌سورینی بولبول و بالنده‌کانی ئه‌و بێه‌خۆشترین ناواز ده‌خوین له‌م ناوه که پهریته‌ی له داروبار، دواتر دێته لای خه‌لیفه، مه‌به‌ست و قه‌سه‌کانی له رێگای وه‌رگیره‌که را‌ده‌گه‌یه‌نی، که خه‌لیفه فه‌رمانی دا و کاری ته‌واو ده‌بی به‌ری ده‌کریته‌وه ئه‌م جارمه‌یا‌ن به‌ ده‌رگایه‌کی تر ده‌نێردرێته ده‌رموه جیا له‌وه‌ی لێ هاته‌وه به‌دیاری کیسه‌ی پارمه‌وه (ابن الزبیر، 1959، 135-138). باسکراوه که له به‌غداد له سالی (300/912ز) خاویه‌کی تاییه‌ت له نیو کۆشکی خه‌لیفه (المقددر) هه‌بووه جو‌ره‌ها گیانه‌به‌ری ناوازه سه‌یره سه‌مه‌ری تیا‌بووه له ناوچه‌کانی تر هه‌ینرا‌بوون (ادم متز، 1967، 265). ئه‌مه ئه‌وه‌مان نیشا‌ن ده‌دات که له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عه‌باسی گرنگی به‌ پیشوازی له میوان و نیردراوان دراوه ریزیا‌ن لێگیراوه جگه له بوونی کاربه‌ده‌ست و وه‌زیر و وه‌رگیر په‌رده‌دار قوناغ قوناغ توانیویه‌که چاویان به‌ خه‌لیفه بکه‌وێ، سه‌رباری گرنگی دان به‌ بایه‌تی جوانکاری و رازاندنه‌وه‌ی ئه‌و شوینه‌ی که تیا‌یدا تێده‌په‌رن چاویان به‌ خه‌لیفه ده‌کوی.

له سه‌رده‌می سامانییه‌کانیش به هه‌مان شیوه گرنگی به‌م لایه‌نه دراوه له‌وه‌ی جوانکاری و چه‌ک و سوارو به‌کاره‌ینانی ئا‌ژله‌ی درنده، ئه‌مه‌تا باسی رێوه ره‌سمیکی پیشوازی ده‌کری

(الاصفهانى، د.ت، ۱۰۶/۲۰)، جگه له (سلیمان بن عبدالملک) یهکیک بوو لهوانه‌ی که زور گرنگی بهم لایه‌نه داوه جل و بهرگی ژیرموهشی چنراو و به نهخش بووه، به رادیهیک فرمانی کردووه که مرد کفنه‌کهشی چنراو بی، (المسعودی، ۳، ۱۷۵/۱۴۰۹)، (ابن الزبیر) باسی دروست کردنی جوری پارچه و قوماش دهکات له رۆژانی خه‌لافهتی (هشام بن عبدالملک) دهلی بهر له‌مه نهم جورانه نه‌بون چهند جوریکی ژماردووه وهکو (الخز الرقم- الوشي- الأرمی- ستورطراز) جوریکی تر که تاییهت بووه به خهلیفه (هشام) پیی ووتراوه (الخز أخضر الهشامي)، نمو کهل و پهل و جل و بهرگی خوی به یهک جور نهخش و چین دروست کردبوو که جوانترین جوری نهم سهردمه بوو که خه‌لک بییویانه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۱۱).

له سهردمی عباسیه‌کانیش پیشه‌سازی دروست کردنی پارچه‌ی قوماش و جل و بهرگ پیشه‌کوتنی زوری به خووهه بیی، له زوربه‌ی ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامی به ههموو جورمه‌کانیه، که ناوی جوراوجور بۆ شتووه ستایله‌که‌ی داده‌نرا یاخود هه‌ندێجار به‌ناوی خهلیفه‌یه‌که‌وه ده‌کرا که تاییهت بوایه یا یه‌که‌م جار نهم له‌بهری کردبوو بۆ نمونه (المتوکل) که وسف کراوه تاییهت بووه له پهمۆ و سوف یاخود ناو‌ریشم و پهمۆ دروست کراوه به رهنگیکی زور باش رهنگرابوو، یاخود (المعتصمات) ده‌گه‌رایه‌وه بۆ خهلیفه (المعتصم)، (المسعودی، ۱۴۰۹هـ، ۲۲۸/۴).

باسی جوره ئیله‌یه‌یک کراوه له مالی (قبيحة)ی هاوسهری خهلیفه (المتوکل) هه‌بووه، میوانیک له‌وی ماوه‌ته‌وه که شه‌ی داهاتووه جیگایان بۆ داناو له‌یه‌که‌یان داوه‌به‌سهر جیگاکه‌ی بیری کردووه که نهم شه‌ی زور سهرمای ده‌بی، به‌لام که خه‌وتووه له‌گه‌رما ئاره‌قی کردۆته‌وه سهرسام بووه، به‌یانی له خزمه‌تکاره‌که‌ی پرسبووه ئه‌مه‌ چیه له‌ نیو نهم قوماشه‌ ته‌نه‌که ووتویهتی مووی (السمور) لیکراوه‌ته‌وه له‌ بری لۆکه به‌کاره‌ینراوه بۆ گه‌رمی (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۳۷).

باسی جل و بهرگی وه‌زیر (أبو الحسن علی بن محمد بن الفرات) ده‌کات که له‌ دوا‌ی لایردنی له‌ وه‌زاره‌ت سالی (۲۲۷/ک- ۸۴۱ز) گه‌لێک کهل و پهل و جل و بهرگی گرانبه‌های هه‌بووه که به‌ ژماره‌ نه‌هاتووه، یه‌کیک له‌ جل و به‌رگه‌کانی پیی ووتراوه (دبیقیه) که زور نهرم ناسک بووه، ده‌وتری له‌ماوه‌ی وه‌زاره‌تی هه‌موو رۆژیک ده‌مه‌ندیلی گۆریوه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۲۹)، ناوی نهم نهم جوره جل و به‌رگه‌ ده‌گه‌رایه‌وه بۆ شاری (دبیق) له‌ وولاتی مصر به‌ره‌م ده‌هینرا که ده‌وتری ناوبانگیکی باشی هه‌بووه له‌ دروست کردنی جل و به‌رگی ناو‌ریشمی له‌ سهردمه‌که‌نی ئیسلام (العبيدي، ۱۹۸۰، ۶۸).

ههر له‌سهردمی عباسیه‌یه‌کان باسی جوره جل و به‌رگی ده‌کرئ که (جبة) رۆبیک بووه پیی ووتراوه (جبة السعيدية) له‌ مالی (علی بن عيسى) دۆزراوه‌ته‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌فهرمانی خهلیفه (المتوکل) ده‌ست به‌سهر مالی داگیراوه بیی‌راوه‌ته‌وه، به‌نرخ بووه هه‌مووی له‌ پیستی ئاژۆل دروست کراوه له‌ ژیر هه‌ریه‌ک له‌م رۆبه‌ قه‌میس هه‌بووه جگه‌ له‌ شال و میژره‌و جه‌مه‌دانی و پیدایستی تر (ابن الزبیر، ۱۹۵۹،

ده‌مچوونه دیو‌مه‌خانی خوارده‌نه‌وه که ههر له‌سهری دیو‌مه‌خانه‌که به‌هه‌موو کهل و په‌لی تا خوارمه‌وه له‌ زیر دروست کراو، بۆیه سه‌ریان سورما، دوا‌ی خوارده‌نه‌ویان به‌ریز و که‌رامه‌ته‌وه به‌ریکران و گه‌راوه‌وه، ده‌وتری که‌نێردراوه‌کان گه‌راوه‌وه باسی ئه‌و شتانه‌یان بۆ مه‌لیکی (چین) کرد مه‌لیک له‌به‌ر نهم هۆکارانه بوو به‌ موسلمان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۴۰- ۱۵۰)، هه‌ریه‌م بۆنه‌یه‌ باسی پۆستی ده‌کات که پیی ووتراوه (خفیر) مانای پۆلیسی گه‌یا‌ندووه بۆ پارێزگاری له‌ که‌سانیک که له‌ ریگای چۆل و بیابان دا ده‌رۆشت که‌ستیک له‌ پۆسته چووه له‌گه‌ل نهم نێردراوه‌وه بۆ به‌ریکرده‌نیان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۵۰).

(ابن الطقطقي) نهمه‌ پشته‌راست ده‌کاته‌وه که مه‌لیکه‌کان زور زیده‌رۆیان کردووه له‌ به‌کاره‌ینانی هه‌یه‌ت و خۆ گه‌ره‌ نیشاندان له‌ کاتی هاتو‌چۆیان شیرو پلنگ و لیدانی بوق و ده‌ف که بۆ مه‌به‌ستی خۆ چه‌سپاندن و گه‌رمکردن و ترساندن و دوو‌پاته‌کرده‌وه‌ی هه‌یه‌تی خویان له‌ لای مه‌لله‌ت، یه‌که له‌وانه (عضدالدوله) که له‌سهر قه‌مر پۆله‌که‌ی دانیشتووه شیرو پلنگ و فیل به‌ ریزه‌ له‌ ته‌نیشتیوه‌وه بوون له‌ نیو دیو‌مه‌خانه‌که‌ی (۱۹۹۷، ۲۹)، به‌هه‌مان شتیه‌ له‌سهردمی فاطمه‌یه‌کانیش رۆی ره‌سمی پیشوا‌ی کردن له‌ میوان و نێردراوی بیانی گرنگی پێدراوه، بۆ نمونه کاتی نێردراوی مه‌لیکی رۆم (بسیل الثاني) هاتووه بۆ مصر بۆ لای خهلیفه (الحاکم بأمر الله) فهرمانی کردووه به‌راخستنی هه‌یوانی کۆشک به‌ فهرشی ناوازه و هه‌روه‌ها هه‌لو‌اسینی پارچه‌ی ناوازه، بۆ نهمه‌ گه‌نجینه‌کان بېشکترئ دۆزیو‌یا‌نه‌ته‌وه که ژماره‌یان بیست و یه‌ک پارچه بووه له‌ ده‌ستکردی کۆیله‌کان به‌زیر چنرا‌بوو، هه‌مو‌یان راخستن وه‌ له‌ ناو‌ه‌راستی هه‌یوانه‌که‌ (العسجدة) یان هه‌لو‌اسی که پارچه‌یه‌کی وه‌کو کاغه‌ز بوو له‌ زیر دروست کرابوو پری بوو له‌ پارچه‌ گه‌وه‌ری به‌نرخ به‌هه‌موو جورمه‌کانی کاتی تیشکی خۆر لێده‌دا به‌شیه‌یه‌که‌ ده‌بریسکایه‌وه ئه‌سته‌م بوو چاو‌بتوانی سه‌یری بکات (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۵۰- ۱۵۱).

۵.۲. جل و به‌رگ و خشل و پۆن و به‌رامی خهلیفه و ده‌سه‌لاتداران:

أ- جل و به‌رگ

یه‌کێک له‌و لایه‌نه‌یه‌ی که خهلیفه و سه‌رکرده‌کان گرنگیان پێداوه جوری ئه‌و جل و به‌رگ و پارچانه‌ی که جله‌کانیان لێدروست کراوه، چۆنیه‌تی درون و نه‌خشاندن و چینی به‌ زیر و زیو و گه‌وه‌ر، که جگه‌ له‌ شارستانیه‌تی موسلمانان له‌ ناوچه‌کان و وولاتانی ده‌وروبه‌ریش باو بووه بگه‌ره کاریگه‌ریشی به‌سه‌ریانوه هه‌بوو بۆ نمونه ساسانیه‌کان و رۆمه‌کان و هیندو چینیه‌کان.

رهنه‌گه‌ تاره‌یه‌که‌ له‌ سهردمی خهلیفه‌کانی راشدی گرنگی به‌م لایه‌نه‌ نه‌ه‌رابی به‌لام له‌مان به‌ دوا‌وه له‌سهردمی ئومه‌ویه‌یه‌کان سهردمی خۆشگوزهرانی و گرنگی دان به‌ لایه‌نه جوانکاریه‌یه‌کان ده‌ست پێده‌کات.

به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌ی (ابا حمزة الخارجي) که ده‌چێته مه‌دینه سه‌رکۆنه‌ی (یزید بن معاویه) ده‌کات له‌وه‌ی که جل و به‌رگی حه‌رام و گرانبه‌ها ده‌پۆشی،

ووتر اوھ (المطلبی) که کیشەمەیی شەش قیراڤ بوو که ئەم
جۆرە پێوانەییە پێینی زەمەن گۆراوھ، سەد دانە مرواری
پێوەبوو ھەر مرواریەک مسقالێک بوو، ئەم گوستیلەییە لە
لایەن چەند خەلیفەییەک بەکارھاتوو، ماوەتەو تا سەردەمی
خەلیفە (المستعین بالله و المقتدر بالله) دواى ئەوان بزربوو
دیارنەماوھ (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۷۹). وادیارە ھەروەک
وەسف دەرکێ خەلیفە (المقتدر) زۆر حەزی لە خەشڵ و
جوانکاری بوو خەزینەمەیی پێبوو لە گەمە ھەری دەگەمەن و
بە نرخ لەوانە ئەو گوستیلەییە که لە پۆژانی خەلیفە (الرشید)
بە سێسەد دینار بوو، مرواریەکی قورسی پێوەبوو سێ مسقال
بوو، جگە لە چەند گەمە ھەری تر (ابن الطقطقي، ۲۵۳، ۱۹۹۷).
(قبيحة) که مردووھ سێ پارچە زیری لە دوا بە جێماوھ که
یەکیان زومردی پێوھ بوو پێشتر کەس لەم جۆرەیی نەبینی
بوو، نیو مەمەیی تری مرواری پێوھ بوو زۆر ناوازمو جوان
دروست کرابوو (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۳۵).

کاتى (إبراهيم بن المهدي) دهست بهسەر کرا سالى (٢١٠/٨٢٥ز) گوستيليهكى له دهست بووه له ياقوتى سوور، لىيسهنا فرؤشرا به خليفه (أمين) بعده هزار دينار، دواتر ئهم گوستيليه دؤزرايهوه له خمزينهكانى دهولەتى فاطمى له مصر (ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٧٨). له ناوازمترين ئمو گوستيله ياقوتانهى كه بينراوه هى (عيسى بن ابى جعفر المنصور بالله) بووه ياقوتى سوور بووه شهويكيان لهكاتى گهرانهوه لهلاى خليفه(هارون الرشيد) له پنجهى كهوتوه زؤر گهراون نهيان دؤزيوتهوه، خليفه فرمانى كردوه به كوژراندنهوى مؤمەكان كه تاريك بووه شويى گوستيلهكه ومكو ئاگر رووناك بۆتهوه بينيويانتهوه(ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٧٨).

نعم گوستیلہی کہ پئی دوترا (الجبیل) خلیفہ (المہدی)
کریبوی بہ سئ سعد درہم کہ لہ مملیکی کیسر اکان دہستاو
دہستی کردوہ لہ زمانی کون نہخشینرابو، دواتر (ہارون
الرشید) بہوئی ئہوی زور حمزی لہ بابفتی جوانکاری
بووہ،دواتر (الہادی) لہ خہلافت بووہ داوی لیکردوہ پئی
ندادوہ، نعم گوستیلہیمکوتوتہ ناو رووباری دجلہ کہ (ہارون
الرشید) بووہ بہخلیفہ داوی لہ غواسہکان کردوہ کہ
بعدايدا بگهرين کمبویان دوزیویانمو زور دل خوش بووہ
(ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۸۰-۱۸۱).

لەسەر دەمی بۆهییەکان بای تالانکاری سەردەمی (رکن الدولة) دەکات لە ئەهواز سالی (٤٢١/١٠٣٠ز) لەم کاتەدا گۆستیلەیکی یاقوتی سور دۆزراوەتە پێی وتراوە (الجبیل) وەزەنەکی چوارە مسقال بوو (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ١٩٢)، ئەم گۆستیلە گوازاراوەتە بۆ خەلیفەکانی فاطمی لە مصر، هەندێ جار کە کەوتۆتە دەستی خەڵک دەستاو دەستی کردووە و گۆستیلەیک لە شیوەی (الجبیل) لە یاقوتی سور کردراوە بۆ (الظاهر الإعزاز دین الله) بە چوار هەزار دینار، (ابن الزبیر، ١٩٥٩، ١٩٣). هەر لە بارەی گۆستیلە (الجبیل) دەوترێ لای خەلیفەی فاطمی (العاضد) مابوێوە کە دەست بەسەر مأل و سامانی داگیرا کەوتە دەست ئەبوییەکان گوایه شانزە مسقال بوو زۆر گەورە درێژ بوو (ابن الطقطی، ٢٥٨، ١٩٩٧).

١٨٧). باسی ئەوە دەکرێ کە لەنیۆ کۆشکی خەلیفە(مەتوکل) کۆگایەک ھەبوو لە لای راستی کۆشکەکە زۆربەی جل و بەرگ لەوێ پارێزرەوێ پێی دەوترێ(خزانة الخلع السلطانية)(الخطیب البغدادی،تاریخ بغداد،٦/٥٦٦، ١٤/٢٠١).

(ھارون الرشید)یش زۆر حمزی بە جل و بەرگ بوو خەلک جوبەیی زۆر بۆ کردوو بە دیاری بۆیە کە مردوو (٤٠٠) جەمی نەخشینراو لە خەزینەکی ھەبوو، (الجەشیاری،الوزراء،٢١٤).

(ابن الزبير) باسی دو ورېوې دمکات که دوزراو متوه له به غداد له مالی خلیفه (قائم بامر الله) سالی (۴۵۰/ک ۱۰۵۸ز) که له فمروی پیستی پړوی ږمش و سپی دروست کړاېون هی (المأمون و المهتدی) بوون زور جوان بهنرخ بوون قیمتی همریه کیمان پینج سهد دینار بوون، خلیفه کانی عباسی بهگشتی زور حمزبان بهجل و بهرگ بووه نومنا خلیفه (أمین) که له دواي باوکی فرمانی به (فضل بن ربیع) کردوه که سهر ژمیری کهل و پطلی ناو خمزینهکان بکات نوسهر هاتوه سهر ژمیری کردوه، چوار هزار جوبهی چینراو بهزیر، چوار هزار جوبهی ناوریشمی دابوشراو به فمروی گیانله بهر. (۱۹۶، ۱۹۵۹)

له سەردەمی فاطمیەکان باسی پیشکەوتوبوی جل و بەرگ
دەکرێ لە ڕووی قوماش و ڕەنگ و چینی و شێوازی دروین
بەتایبەتی (راشدة) کچی خەلیفە (المعز الدین الله) کە مردووە
سالی (٤٤٤ز/ ١٠٥٠ز) لە کۆگای جل و بەرگەکی سی
هزار جۆری پۆشاک لە خوری و ئاوریشم بەجۆرەها ڕەنگ
و شێواز دۆزراوە. هەندێ جۆری پۆشاک لە بیستی جۆرە
گیاندارێک دروست کراوە پێی ووتراو (السمر) ئەم گیاندارە
لە ناوچەکانی (چین و کۆریا و یابان) لە دارستان هەبووە
پێستەکی جۆرە مویەکی پێوە بووە دواي خاویز کردنی
پێستەکی و بۆن خوش کردنی بەمسک و عەنبەر جلی
زستانی لێدروست کراوە بەهۆی ئەوەی زۆر گەرم بوو، لە
ناوچەکانی خۆراسانەوەدەنێردرا بۆ خەلیفە و بنەمالەکی، و
دیارە کەگەرانبەهاش بووە کەسی ناسایی نەیتوانیوە بیکرێ (ابن
الزبیر، ١٩٥٩، ٢٣٦-٢٣٩).

ب۔ خشل و جوانکاری

سهارهت به کمل و پهل و خشل و زير و زيو و
جوانکاريهکان بهکارهاتوو له لايمن خليفه و سولتان و
وزير و خيزانه کانيان گرنگي پندراوه، بهتايهتي ئهوهي لهم
کتیبه باس کراوه زوري سهردهمي عباسيه کانه بو نمونه باسي
گوستيله ي خليفه (مامون) دهکات که وهکو مور بهکاري هيناوه
له دواي مردنيسي (خيزران) ي خيزاني بهکاريهيناوه، دواتر
خليفه کاني تریش بهکاريان هيناوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹،
۱۸۳)، جوړه گوستيله يه کيش له کاتي هاتني (مامون) بو
به عداد (فضل بن الربيع) پتي داوه ياقوت بووه زور جوان و
بريقدار بووه که بهر له مه لهم جوړه نه بينرا بوو خليفه زور
لخوش بووه چونکه زور حمزي له گوستيله بووه (ابن
طيفور، ۲۰۰۹، ۷)، خليفه (الموتکول) يش گوستيله يه کي
سوري هه بوو پتي دمو و ترا (الجبلي) که مسقاليک و نيو بووه
نخشينراو بوو، جگمه له گوستيله يه کي تر پتي و ترا وه
(المنقار) سبانه مسقال بووه، بهکي تري سوور بووه پتي

له يمهين له سالي (١٠٥٧/ك٤٤٩ز) همر له سهردهمي فاطميهكان ژمارهيكی زور گهوهر خشل دوزرايموه له نيو پاره بمردي پيروزمي تياوو كه كيشي همر پارچميكيان پينج درهمم بوو(ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٩٤).
جگه لهما له لايمن بوميهيكان سهركردهكانيان بو نمونه (عماد الدولة)بازنه زير له دهست كراوه، زور جار له كاتي پشودان دهستي چمي له ناوچلهكاني دهرهناوه وبه دهستي راستي خوي دهستي لنداوه بينويانه كه بازنهيكی زير له دهست دابه گهوهریكي سوري هيلكهي پيوميه كيشهكه حهقه مسقال بووه له باشترين وجوانترين رهنكي ياقوت بووه دواتر كهوتوته لای فاطميهكان له ريگهي (امير الجيوش)^(٨) داويتی به خليفه المستنصر بالله(ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٩٧).

ج- بون و بهرام

بون و بهرام و بهكار هيناني له لايمن خليفه و دهسه لاتداراني همر له كونه جينگهي بابه بووه و گرنگي پندراوه، هم بو خويان و هم له نيو مالهكانيان، همدی جار بهدياري نال و گور كراوه، له نيوان دهسه لاتداران، همدی جار بهنرخي زور كراوه و هملگير اووه له كاتي بونه و ممراسيمه تاييبت و گشتيهكان بهكار هاتووه، بو نمونه باسي جوهر بونيكی زورخوش دهری كه له لايمن مهليكي هيند به دياري نيردراوه بو(حسن بن سهل) كه پيشتر بعم جوهر بونه نهبوو(ابن الزبير، ١٩٥٩، ٣٢)،ياخود رشاندني مالهكانيان به بوني مسك و عنبر بهنرخ بووه، نافر متيك ياخود كهنيزمهيكی بهرمهكي لهوكاته يربار بووه كه(هارون الرشيد)سمر داني ماليان بكات، فمر ماني كرده كه هممو حوشمو باخهكي مسك ريژ بكری تاو مو بوني خوشي ليني (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٩٧).ياخود كه باسي هاوسه گيري (بوران) به(مامون) دهری له روزه(حسن)ی باوكی چندان دياري بوني عنبري به(بوران)ی كچی بهخشيوه(ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٠٠).

جگه له بوناني ناومان بردن بوني (گول و كافور) له لايمن سامانيهكان بهكار هاتووه (ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٤٧).

١.٣. گرنگي لايهني شارستاني كتبي(الذخائر والتحف)

- كوشك و تهلار و خهزينهكان

كوشك و تهلار و بيناكان له همر شويينيك نيشاندهري ناستي شارستانيهتي هم شويهميه، شارستانيهتي نيسلام له روموه له قوناغي سهرمتا دهستي پيكر دوه بهتتير بووني كات گهسه سندنی بهخووه بينوه بهپيشكهوتنی لايهني نابووري و سياسي و كاريگري شارستانيهتكاني دهوروبهري.

له كتبي (الذخائر والتحف) باسي چنډ شويهواريك كراوه، ناستي شارستانيهتي هم سهردهمه جياوازانهي كه ميژووي نيسلامي پيدا تتيهريوه نيشان ديدات، بهكم پاشماوه كه باسي ليوه كراوه خانووي (طلحه بن عبيدالله) يه كه خانووي خوي له گهچ دار دروست كرديوو (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٠١)،له سهردهمي عباسيهكان يهكيك له كوشكانهي كه باسكراوه كوشكي خليفه (المتعصم) له(ميدان) دروستي كرديووه، دواي نهوي چوه سامرا كوشكهكه خراپ كراوه (ابن الزبير، ١٩٥٩، ١٢٩)، جگه لهما باسي كوشكيك دهریت لهسهردهمي خليفه (المعتد بالله) تيايدا پيشوازي له نيردراوي

باسي كوشكيك دهری كه له ميسر دوزراوتموه بهناوي (دار الجوهر) كه خهزينهيكی زور گهوره له نيو هم كوشكهده ههيووه (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٥٢). هم كوشكه پاشماوهي فاطميهكان بووه له قاهره ديمهنيكي سروشتي زور جواني ههيووه دهكهوته روزهلاتي شارمهكه، له لايمن سهركرده(جوهر)كه بهندهي (المعز) له مهغريب لهگهلي هاتوو، كاتي دهست به كاربووني بنيادي نابوو، پيشي دمو ترا كوشكي(المعزي)له بهر نهوي بهفمر ماني نهو كرابوو يا (كوشكي گهوره)، له سالي (٣٥٩/ك٩٧٠ز)تهواو دهي له سالي دواتر شوراي بو دهری، دهری به كوشكي خليفه تا دوا روزهكاني، دهری كاتي (صلاح الدين الايوبي) دهسهلاتي له فاطميهكان و مرگرت هم كوشكي دا به مير مكاني دهولهتمهكي و لهوي نيشتهجني كردن، (المقريزي، ٢٠٢٤٧/١٩٩٨)، هم كوشكه چندين ژووري كوگاي گهوهري تيا بووه و مو كوگاي(كتيب، كمل و پيل، چهك، زريوش، رشمال و چادر، بههارات، جل و بهرگ، بون و بهرام... هند (المقريزي، ٢٠٢٤٧/١٩٩٨).

(ابن الزبير) كه باسي هم كوشكه دهكات دهلي له نيو نهو پاشماوانهي كه له كوشكهده دوزراوتموه پينج داري سهولي بهلم كه لهدياري عود دروست كرابوو دريژي همر يهكهيان نو گهر بووه، جگه له چنډ گوزميهيكی له خول دروستكراو كه رهش ببوو بههوي نهوي سوتينراوو پر بوو له زير و زيو گهوره و بچووكي تياوو بهجوانترين شيوه دروست كرابوو (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٥٩). ژمار يهك كوي گهوره پري بووه له كافور، جگه له چندين پيكرهري دروست كراوه له داري عنبر و مسك و عود كه به سهوزي بردرا بوون چاك كرابوون (ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٥٦). همر له نيو خهزينهي كوشكهكه سندوقيك دوزراوتموه پر بووه له پينوسي تيزكراو و جوهرهها قهيمش كه بو مهيهستي نوسين بهكار هاتووه، جگه له چنډ موريكي بهزير نهخشينراو، چنډ گهنجيهيكی كتيب دوزرايموه كه ژمارهيان نزيكهي چل گهنجيه بووههژده هزار كتبي له زانسته كونهكان تيا بوو، دووهزارو چوار سهديش نوسراوي قورئان به خهتي زور جوان و رازينراوه به زيرو زيو(ابن الزبير، ١٩٥٩، ٢٦٢).

۲.۳. کهل وپهلي ناوکوشک و تهلارهکان

گرننگرين بابيت که له لايمن خليفه و سولتانهکان گرننگي پي دراوه بابيتي جوانکاري کهل و پهلي ناومال بووه، رازاندنومي کوشکهکانيان بهجوانترين کهل و پهل و رايهخ. له کتبي (الذخائر والتحف) نمونهمان بو نهم بابيته گهليک زوره بهلام همل ددهين چمند نمونهمي زهق و ديارى سهردهمي عباسي و فاطمي نيشان بدهين، يهکيک لهم کهل و پهلاينه که له زوربهی کوشکي خليفهکان دا دانراوه بووني تهخت بووه بو دانيشنتي خليفه لهسهری که له زوربهی کاتدا له ديومخان و هميواني هموشه کوشکهکاندا دانراوه، زورجار نهم تهختانه بهزير و زيو و همروه ها گوههرو مرواري دهنهخشينراو دهرانثيرايهوه، بو نمونه باسي تهختيک دمکري که خليفه (المعتصم) دواي نهوهی که کوشکهکهي تهواوکردوه له هميواني کوشکهکهي له سهر قهرمويلهميکي داپوشراو و بهجوره ها گوههري رهنگاو رهنک دانيشتوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۲۹)، ياخود لهکاتي چووني وهفدي روم بو لاي خليفه (المقتدر بالله) که چونه ژوروموه خليفه لهسهر قهرمويلهميکي راخراو تهنيشتهکاني نهخشينراو رازاوه بوو دانيشتوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۳۷)، ياخود که باسي مير (نصر بن احمد الساماني) دمکات لهکاتي سهرداني وهفدي چين لهسهر قهرمويلهميکي زير نهخشينراو بهگوههرو ياقوت، جگه له بووني تاجيکي زير لهسهر قهرمويلهکه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۴۵).

جگه لهمه باسي جوره ميزيک دمکري که ميزي خوان بووه عباسييهکان له گمنجينه مالى خليفه (مروان بن محمد) يان دوزيوتموه سپي بووه هيلي سورو رهشي تيابووه پيچکهکاني لهزير بووه و سهرموي بهجوريک له شووشه فيرعهوني داپوشراوه له ناوهراستدا وينه شيريکي بهرجهستهکراو بوو لهبرامبرشيرمکش وينه پياويک که تيروکهواني به دهستهوه بووه، نهم ميزه مابوو تاومکو روراني خليفه (مأمون) گوايه نهوهی لهسهر نهم ميزه ناني خواردبا تير نهمبوو (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۷۹)، لهنيو نهو نامير و کهل و پهلاينه که له نيو مالدا همبووه و بهکارهاتوه ناميزي شهراب دروست کردن بووه له باخي (العباس بن حسن) وهزيري (احمد بن طولون) له مصر، همروه ها ناميزي ميوزيکي (طنبور) کهل و پهل هملگرنتي يا خزن کردن و مکو سندوق ياجانتا که له زير وزيو داري ساج دروست کراوبوو همرومکو نهوهی له مالى خليفه عباسي (المقتدر بالله) دوزرايووه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۳۴). ههر له مالهکهي (المقتدر بالله) (نافوره- ناوهملريژ) يک همبووه لهکاتي سهرداني وهفدي روم بولاي فرماني کردوه که بکريتهوه که بهناوي گول و مسک دهلقنران و بالنده له چوار دموري دميانخويند ديمهنيکي جواني دهبخشيه ناومهکه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۳۸).

سامانيهکان له داومتنامهکهي (نصر بن احمد الساماني)، ههندي دهستهسري گران بهها له خوانهکه دابهشي سهر خهک کراوه، جگه له بووني گوزهی ناو و پرداخ و قايي بچووکي جوان که هممو لهزير و زيو دروست کراوه، تهواوي پيکهاتهکاني ديوانخانهکهي له زير دروست کراوو (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۴۹).

(ابن الزبير) باسي دوو گوزهی ناوي زور گهوره دمکات که له کوشکي (سيف بن ذي يزن الحميري) مهليکي حميري بووه له (غمدان) له يهمه دوزراوتهوه له زير دروست کراوو، جگه له سي گوزهی تري سموز که بهجوانترين و باشتريهکاني گوزهی نهم سهردهمه دانراون (۱۹۵۹، ۱۹۴). همروه ها دوزينهوهی جوره ناميرک له مالى خليفه (القائم بأمر الله) لهکاتي تالاني بهغداد سالي (۵۰/ک ۱۰۵۸ز) که جوره شووشهکي فيرعهوني بوو ناسراوبوو به (قلب سليم) به نهخش بوو دوو دهسکي له خودي شووشهکي پيوهيوو له ناوهراستي پيوانه همبوو تاومکو بزاني پيوانهکهي چهنده، لهسهری ناوي (هارون الرشيد) نوسراوو لهگهل سالي حوکم کردني (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۹۷).

دياره نهمه جوره ناميرک بووه بو راکيشاني خوین له جهستهی مروف بهکارهاتوه و مکو ناميري کهلهشاخ (حجامة) کردن بهکارهاتوه.

له کوشکي (دار الجوهري) له مصر چهند سندوقيک دوزراوتهوه که ژمارميان زور بووه پربوون له چهتالي چوار گوشه و بازنيي و بچووک و گهوره دروست کراو له زير و زيو داري عود و زنجي و عاج، جگه له جوره ها داري داپوشراو بهگوههرو و زير و زيو، جوانکاري ناوازه که شيرازي دروستکردني زور سهر و وورد جوان بوو (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۲۵۴).

ههر لهم کوشکه جوره ها سيني که ناويزرکراوو قهارميان زور گهوره بوو چهندين قاپ و قاچاخي چيشت ليناني گهوره و بچووکي لمدار دروست کراو، ههندي پرداخ شووشه که بو (ناصر الدولة) نيردرا، پرداخهکان به وينه نهخشينراوون، جگه له چهندين قايي شووشه گهورهی تهپسي که دووباره به شووشه رويوش کراوو دوزراوتهوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۲۶۰-۲۵۹).

۳.۳. فهرشي رايهخ و فهرشي ديواي ناو کوشکهکان

گرننگي دان به فهرش و رازاندنومي ديوار له نيو کوشکي خليفه و دهسهلاتداران رولي خوي همبوو بو جوان نيشانداني مالهکانيان و يهکيک بووه له بنهما سهرمهکيهکان و سيما شارستانيهکان، بويه کوشکهکانيان جوره ها فهرش و رايهخي له ناويرشم دروست کراوه و بهزير چنراو رازاندنوتهوه، کوگاي تاييهت همبووه ههنديکيان هملگيراو لهکاتي هاتني ميوان هينراون راخراون. له سهرچاوهکان نامازمهکراوه نهو فهرشانهی بهکارهينراون فهرشي فارسي نهممني و بخاري بوو لهوي دمچنرا و ههر له سهردهمي نومهويهکانهوه بهکارهاتوه نهوتا نامازه هميه هميه که فهرشي کوشکي خليفه (الوليد بن يزيد) فهرشي نهممني بووه (الاصفهاني، دت، ۱۷۳/۵).

(ابن الزبير) کهباسي پيشوازي وهفدي روم بولاي خليفه عباسي (المقتدر بالله) دمکات له کوشکهکهي له (دار البستان) که راخراو به فهرشي ناياب و سهر، جگه له هملواسيني جوره ها فهرش و پارچهی ديوار که هممو ناياب و گران بهها بوون (۱۹۵۹، ۱۳۰). ههر لهم سهردهمه (ابن محمد الحواري) بهرپرسی کوگاي فهرش بووه ۳۸ هزار فهرشي

ديوار له لم کونگابه همبوو همدنيکيان له داوی زیر و ياخود پيستی نيسپ و گيانلهبر دروست کرابوو به زیر لهسريان نووسرابوو يا نهخشينرابوو، کونگاکه فمرشی ديوارى گمورهى چيني و نهممى و واسطى نهخشينراوى تياپوو که ناوى (مامون، معتصم، الواثق، المتوکل، المکتفی) لهسمر نووسرابوو، وه ۲۲ هزار پارچه فمرشی نهممى له نيو ريزهوى ريگای نيوان دمرگای سمرمى و دمرگای ژورموه راخراپوو، جگه له شويى دانپشتنى خليفه (المقتدر بالله) (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۳۴). کونگاکه دايکى خليفه (المقتدر) پرى بووه له فمرشی نهممى (مسکويه، ۳۸۹/۲۰۰، ۵)، گوايه نهم فمرشانه له لايى والى نهم ناوچانهى که لى دروست دمکرايه ديوارى نيزدراوه بؤ خليفه (ادم منز، ۳۵۹/۱۹۶۷، ۲). له مالى خليفه عباسى (قائم بامر الله) سالى (۴۵۰ ک/۱۰۵۸) ز نهم کاتهى بهغداد تالانکرا دوو فمرشی چنراو بههينکارى مروارى که دريژى همريهکيان سى سعد زيراع بوو و دوو پارچهى چنراو به جهوهى وا که لهم جوړه پيشتر نهينرابوو (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۹۶).

سامانيهکانيش لهکاتى سمردانى کردنى نيزدراوى مهليکى چين بؤلاى (نصر بن احمد السامانى) که وهفدهکه گميشتون به ناوچهى (بخارى) (نصر) فمرمانى کرده که تهاوى خانوهکان راخزين به فمرشی جوړاوجوړ هم خانويهک بهرمنگيک، له ديوانخانهکشى فمرشی چنراو بهزير لهسمرموه تاکوتايى راخراوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۴۱).

(ابن الزبير) له باسى سمردانى وهفدى مهليکى روم بؤ لای خليفه فاطمى (الحاکم بامر الله) بؤ مصر، دهلى خليفه فمرمانى کرده که همپوانى کوشک بهفمرشی رايهخ ديوارى نوازه رابخن، جگه لهوه فمرمانى داوه که خمزينهى فمرش بپشکنن بيس و يهک فمرش دوزراومهوه که گوايه ووتراره له نووسراوى ناو خمزينهکه نووسرابوو له کارى دهستى کويلهکانه له داوى ناوريشم و تیکمل کراو به زیر، هممو همپوانهکان راخراون لهگمل هممو ديوارمکان فمرشی پيوه هملوسراپوو، جوړه پارچهک همبووه لهم کاتهى پي ووتراره (العسجد) بؤ هملواسين ومکو کاغز بووه له زیر جوړه ها مروارى و گمورهى گرانبههاى بههممو جوړمکانيهوه پيوه بووه، که روژ لينداوه چاوه نيتوانيوه ببينى لهبر بريسکانهوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۱۵۰).

له نيو نهم پاشماوانهى له کوشکى (دار الجهر) له ميسر دوزرايهوه باسى رايهخنيک دهکن که له زیر دروست کرابوو، قورسيهکى همژده رمنل بووه، گوايه هى (بوران) کچى (حسن بن سهل) بووه که دهکاته خيزانى خليفه (مامون) (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۲۵۶)، جگه له کونگای فمرش چوار هزار بوخچهى ناوريشمى خسرمانى زیرين که له نيو هم بوخچهيهک فمرشيکى مهجليسى همبوو لهگمل هممو پارچه و تاقمهکانى بهيهک شيوازه نهخشينرابوون دوزرايهوه (ابن الزبير، ۱۹۵۹، ۲۵۸).

۴.۳. پله و پوسته نيداريهکان

بهشيوهمهکى گشتى گمر سميرى کتبيى (الذخائر والتحف) بکمين لابهلا له نيو بابتهکاندا ناماژه به همدنى پله و پوستى

کراوو، حموزی نهوت که لهکاتی شهر بهکارهینراوه، شیر و تیر و کهوان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۵۱-۲۵۲).
باسی جۆریک له کهشتی دهکات که پنی ووتراره (الزبازب) که لهسهردمی (أبو عبدالله و أبو الحسن الزیدبان) که لهکاتی چونیان له بهصره بۆ واسط بهکاریان هیناوه، که زیاتریش بۆ گواستنهوی کۆیله بهکاریان هیناوه جیگهی بیست هزار کۆیلهی تیابوتهوه (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۴۹).

نه‌نجام

له دوو تویی ئهم تووژینه‌وهیه ده‌گه‌ین به‌م چهند خالّه:

۱. کتیبی (الذخائر والتحف) کتیبیکی گرنه‌گه‌ بابیتی جۆراوجۆر له خۆ ده‌گرت، ههرچهنده ژماره‌ی لاپهره‌مکانی زۆرین به‌لام به‌قهد ئه‌وه‌ماوه‌ی نوسهر تیایدا ژیاوه زانیاری زۆر و ووردی له باره‌ی شارستانیته‌ی ئیسلام تۆمار کردوه.
۲. نوسهر رێبازیکی پوخت و توکمه‌ی گرتوته به‌ر له وهرگرتنی زانیارییه‌کانی ههم له ئاماره‌ دان به‌ سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی ههم ئه‌وه‌ی که خۆی شایه‌ت‌حال بووه، جگه‌ له دابه‌ش کردن و پۆلین کردنی بابته‌کانی جیاجیا تیکه‌له‌که‌ر دنیان به‌یه‌کتر.
۳. ئهم کتیبه‌ گرنه‌گه‌ی زۆری هه‌یه‌ له بواره‌ جیاوازه‌کانی شارستانیته‌ی ئیسلامی ههر له سهردمی ئه‌وه‌یه‌که‌ه‌وه‌ تا کۆتاییه‌کانی سهردمی عه‌باسی، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ هه‌لس و که‌وتی ده‌سه‌لاتداران و مه‌راسیمی ناومه‌ و ده‌رمه‌ی کۆشه‌که‌انیان هه‌یه‌، جگه‌ له‌لایه‌نی بیناسازی و پاشماوه‌ی کۆشک و خه‌زینه‌که‌انیان.
۴. دیارترین دیارده‌ی شارستانی سهردم له نۆ ئهم کتیبه‌ تیشکی خراوته سهر ئه‌ویش نیشاندانی رێبهره‌سم و بۆنه‌ تاییه‌ته‌کانی خه‌لیفه‌ سه‌رکرده‌کان له‌سه‌ر ناستی گشتی هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ناستی تاییه‌تیش ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته‌ به‌خه‌لیفه‌ خودی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی له‌ بۆنه‌که‌انی هه‌وسه‌رگیری و به‌یعه‌ت دان و خه‌ته‌نه‌کردنی کورمه‌کانیان و ئاماده‌کاری ئه‌و ئاهه‌نگه‌نه‌ی گیراویانه‌ له‌ بۆنه‌ دیارمه‌کان.
۵. گرنه‌گرتین خال له‌ ئه‌نجامی ئه‌و بابته‌نه‌ی که‌ باس کراوه‌ له‌م کتیبه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ سیاسی و دبلۆماسیانه‌یه‌ که‌ له‌ نۆیان خه‌لیفه‌ و ده‌سه‌لاتداران له‌ نۆ خۆ و له‌ ده‌رمه‌ هه‌بووه‌، ههر له‌مه‌شه‌وه‌ ئاشناده‌بین به‌ ناستی سیاسی دبلۆماسیه‌تی و ئابوری و شارستانی و پێشکه‌وتویی ئه‌و سهردمه‌.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

۱. ۱. سه‌رچاوه‌ ره‌سه‌نه‌کان:
الأصفهانی، (د.ت)، الأغاني، المحقق: سمير جابر، دار الفكر، ط ۳، بیروت.
ابن الجوزي، (۱۹۹۲)، المنتظم في تاريخ الأمم والملوك، المحقق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب لاعلمیه، ط ۱، بیروت
الجهشياري، (۱۹۸۸)، کتاب الوزراء والکتب، قديم له الدكتور حسن الزين، دار الفكر الحديث، بیروت.
ابن حوقل، (۱۹۹۲)، صورة الأرض، دار مكتبة الحياة للطباعة والنشر، د.م.
الخطيب البغدادي، (۲۰۰۲)، تاريخ بغداد، المحقق: دكتور بشار عواد، دار العربي، ط ۱، بیروت
ابن دقماق، (۱۹۹۹)، نزهة الأنام في تاريخ الاسلام، المكتبة العصرية، ط ۱، بیروت.

وهرگیزانی کردوه بۆ خه‌لیفه‌ (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۳۲-۱۳۷) وه لهکاتی نێردراوی مه‌لیکی (چین) بۆ لای (نصر بن احمد الساماني) ناوی وهرگیزیک ده‌هینی له‌م سهردمه‌ وهرگیزانی کردوه (أحمد بن عبدالواحد) (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۴۳)، جگه‌ له‌مانه‌ باسی پۆستیک ده‌کری که جیابووه‌ له‌ پۆلیسی و خاوه‌ن پۆلیس (خفیر) بووه‌ کارو ئه‌رکی تاییه‌تمه‌ند بۆ پارێزگاری و پاسه‌وانی و چاودیری کردن له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ رینگا چۆل و دورمه‌کان ده‌گه‌رینه‌وه‌ یاخود به‌یاباندا ده‌روشتن که‌ گوايه‌ له‌گه‌ل نۆینه‌رانی مه‌لیکی چین نێردراون بۆ پاسه‌وانی کردنیان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۵۰).

۵.۳. نامیر و که‌ل و په‌لی سه‌ربازی و سوپا

له‌ کتیبی (الذخائر والتحف) له‌گه‌لێک شوین که‌ باسی هه‌ندێ شت کراوه‌ ئاماره‌یه‌ی نیشانه‌مان ده‌دات عه‌باسیه‌کان زۆر گرنه‌گ و بایه‌خیان به‌ لایه‌نی سه‌ربازی و چه‌ک و تفاق داوه‌، ته‌نه‌ته‌ زۆرجار ئهم که‌ل و په‌لانه‌ به‌تاییه‌تی هه‌ی ناو کۆشک له‌ زیر دروست کراوه‌ بۆ نمونه‌ باسی کۆشکیک ده‌کات به‌ ناوی (فردوس) ده‌لی له‌ ده‌رگای ده‌رمه‌ی کۆشک له‌ رێرمه‌ی ده‌رمه‌ تا ده‌رگای ژوورمه‌ی کۆشکه‌که‌ پینج هزار زریبۆشی زیرین هه‌لواسه‌رابوو، دواتر رێرمه‌ییک تر ده‌هات له‌ دیواری ئهم رێرمه‌ش له‌ هه‌ردوولا نزیکه‌ی ده‌ هزار قه‌لغانی له‌ پینست دروست کراو، جگه‌ له‌ کلاو ناسنی سه‌ر بۆ پاراستنی سه‌رباز له‌کاتی شه‌رده‌، جگه‌ له‌ ریزبونی چهندان گه‌نج و سه‌رباز به‌ج‌ل و به‌رگ و چه‌کی سه‌ربازی و له‌ ده‌سته‌که‌انیان ئاسن و چه‌قو، له‌گه‌ل بونی چهندان سه‌ربازی له‌ر هه‌گزی سه‌قالبه‌ (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۱۳۶).

له‌ بابته‌ی پاشماوه‌ی خه‌لیفه‌ و کاربه‌ده‌ستان ده‌لی زۆرجار که‌ خه‌لیفه‌که‌ن ده‌مردن له‌ خه‌زینه‌که‌انیان چه‌ک ده‌دزۆریه‌وه‌ ئه‌وه‌ما (أبو عباس سفاح) که‌ مرد په‌نجا هزار زریبۆش و په‌نجا شیر، دوو سه‌د هزار یم و سی هزار قه‌لغان (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۱۳). (هارون الرشید) که‌مردوه‌ (أمین) فه‌رمانی کردوه‌ خه‌زینه‌کان سه‌رژمه‌ری که‌ل و په‌لیان بۆ به‌کری جگه‌ له‌ هه‌موو جۆره‌ که‌ل و په‌لیک چهندان جۆری چه‌کی تیا سه‌رژمه‌ر کرا و مه‌کو ده‌ هزار شیرێ ناوژیر کراو، په‌نجا هزار شیرێ شاکری سه‌د و په‌نجا هزار تیر، سه‌د هزار که‌وان، هزار زریبۆشی تاییه‌ت، په‌نجا هزار زریبۆشی گشتی، بیست هزار قه‌لغان سه‌ربازی چهندان که‌ل و په‌لی تری سه‌ربازی (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۱۷)، به‌هه‌مان شێوه‌ (أحمد بن طولون) که‌ مرد جگه‌ له‌م هه‌موو میرات و سامانه‌ چهندان که‌ل و په‌لی سه‌ربازی له‌دوا ماوه‌ له‌وانه‌ سه‌د ئامیری گواستنه‌وه‌ به‌هه‌موو که‌ل و په‌له‌که‌انیه‌وه‌، جگه‌ له‌ چهندان سواری شه‌ر دوو سه‌د و سی سوار (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۲۷)، کاتی (بجکم) کوزرا سالی (۳۲۷/ک ۹۳۸ز) جگه‌ له‌ که‌ل و په‌لی تر که‌ل و په‌لی سه‌ربازی له‌ چه‌ک و شیر و جل و به‌رگی سه‌ربازی و شیرێ دوو سه‌ر له‌ ماله‌که‌ی دۆزرایه‌وه‌ (ابن الزبیر، ۱۹۵۹، ۲۳۰).

له‌ سهردمی فاطمیه‌که‌ن له‌ دوا‌ی له‌ناوچوونی (سعد الدولة) له‌ گه‌نجینه‌که‌ن مه‌نجه‌نیق هه‌بوو، هه‌روه‌ها ئالا یاخود پارچه‌ قوماشی گه‌وره‌ بۆ داپۆشینی که‌ل و په‌له‌ سه‌ربازییه‌که‌ن و ئامیره‌که‌ن، جگه‌ له‌ ئامیری برین که‌له‌ میناو زومرود دروست

المؤلف المجهول، (١٩٦٤)، كتاب العيون والحدائق في أخبار الحقائق، مكتبة المثنى، بغداد.
المسعودي، (١٤٠٩ هـ)، مروج الذهب ومعادن الجوهر، تحقيق: أسعد داغر، دار الهجرة، قم.
ياقوت الحموي، (٢٠١١)، معجم البلدان، المحقق: فريد عبدالعزيز الجندي، دار الكتب العلمية، بيروت.

٢.١. ژنده دهكان (المراجع):

أدم متز، (١٩٦٧)، الحضارة الإسلامية في القرن الرابع الهجري، ترجمة: محمد عبد الهادي أبو ريده، دار الكتاب العربي، بيروت.
الزركلي، (٢٠٠٢)، الأعلام، دار العلم للملايين، ط٥، بيروت.
عبد العزيز الدوري، (٢٠٠٨)، النظم الإسلامية، مركز الدراسات الوحدة العربية، ط١، بيروت.

٣.١. گوفار دهكان (المجلات):

صبيح نوري، زينب عبد الحافظ جاسم، (٢٠١٤)، نفقات بيت المال الخاص للخلفاء العباسيين (١٥٨-٣٢٠ هـ)، مجلة الدراسات التاريخية، جامعة البصرة، كلية التربية للبنات، العراق.
القحطبات، (٢٠١٥)، مراسيم تولية الخلفاء ولاة عهدهم في العصر العباسي الأخير، مجلة الاداب و العلوم الاجتماعية، جامعة السلطان قابوس.

الذهبي، (١٩٨٥)، سير أعلام النبلاء، المحقق: مجموعة المحققين بأشراف شعيب أرناؤوط، ط٣، مؤسسة الرسالة، (د.م.).
ابن الزبير، (١٩٥٩)، الذخائر والتحف، حققه: الدكتور محمد حميد الله، قدم له الدكتور صلاح المنجد، دائرة المطبوعات التراث العربي، الكويت.
الشابستني، (١٩٦٦)، الديارات، التحقيق: كوركيس عواد، مكتبة المثنى، ط٢، بغداد.

الطبري، (٢٠١٢)، تاريخ الرسل والملوك، دار الكتب العلمية، ط٥، بيروت.
ابن الطقطقي، (١٩٩٧)، الفخري في الأداب السلطانية، المحقق: عبد القادر مايو، ط١، حلب.

الطبرسي، (د.ب)، مكارم الأخلاق، د.د. ط٥، بيروت.
الغزولي، (٢٠٠٠)، مطالع البدور في المنازل السرور، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة.

الغساني، (١٩٥٧)، العسجد المسبوك والجوهر المحكوك لطبقة الخلفاء والملوك، المحقق: شاكر محمود عبد المنعم، دار النيان، بغداد.

المسكويه، (٢٠٠٠)، تجارب الأمم و تعاقب الهمم، المحقق: أبو القاسم امامي، ناشر سروش، طهران.

أبي الفداء، (د.ب)، المختصر في أخبار البشر، تحقيق: الدكتور محمد زينهم محمد عزب، تقديم: حسين مؤنس، دار المعارف، ط١، القاهرة.

المقريزي، (١٩٩٨)، المواعظ والأعتبار بذكر الخطط والآثار، دار الكتب العلمية، ط١، بيروت.

پهراويزه كان:

(١) تنبیس: دورگه میکه له ده ریای میسر له وشکائی نزیکه، به ناوی تنبیس کچی دلوکه کراوه، که شانژنیک بووه، یه کم کس بووه بیناسازی کردوه لهه شاره به ناوی خوی کردوه، شاریکی جوان و پر له سموزاییه له و مرژیکدا جوره ها بالندهی همیه که له شوینی ترده نییه. (یاقوت الحموي، ٢٠١١، ٢٠٧٠).

(٢) مرزبان بن سلطان الدولة بن بهاء الدولة بن عضد الدولة بن بويه، دهسه لاتداری عیراق بووه له دواي کورهمای (جلال الدولة) ماوهی فهران موایی پینچ سال بووه، چل و پینچ سال ژیاوه له سالی ٤٤٠ ک/ ١٠٤٨ ز له کرمان مردووه. (الذهبي، ١٧، ١٩٨٥/٦٣١).

(٣) إبراهيم بن احمد الأغلبی: القیروانی، به أبو اسحاق ناسراو بووه له سالی (٢٦١ ک/ ٨٧٢ ز) ویلايمتی مه غریب دمگزیته دهست، والیهکی توندو لنهاوو بووه له سهردهمی نهودا بازارگانان به نازادی هاتوچیان دمکرد، له شهری روو بهروو بوونهوی شیعهکان به سهرکردایمته بانگخواز (عبدالله المهدي) له صقلیه کوژرا سالی (٢٨٩ ک/ ٩٠٢ ز). (الذهبي، ٣، ١٩٨٥/٤٨٧-٤٨٨).

(٤) ابو الحسين جوهر بن عبدالله جوهر الصقلي، به جوهر رومي ناسرا بووه، به ناوبانگنژین سهرکردیه له میژووی فطمییهکان دامه زینمیری شاری قاهره و مزگهوتی نمز همره له سالی (٣١٦ ک/ ٩٢٨ ز) له صقلیه له دایک بووه، پهروم دهیهکی سهربازی گهوره بووه په یوهندی به ریزی سوپا کردوه له سهردهمی خلیفه فاطمی (المعز الدين الله)، سالی (٣٨١ ک/ ٩٩٧ ز) مردووه. (الذهبي، ٣، ١٩٨٥/٤٦٨).

(٥) المعز بن باديس: ابن باديس المعز بن باديس بن منصور الحميري، سالی (٣٩٨ ک/ ١٠١٠ ز) له دایک بووه، خاوهنی نهفریقیا بووه له سهردهمی خلیفه حماسی (القائم بالله) سهرکردیهکی نازاو به هیز به هیمت بووه، حمزی له زانست و زانیاری بووه، له سالی (٤٥٤ ک/ ١٠٦٣ ز) مردووه. (الذهبي، ١٨، ١٩٨٥/١٤١).

(٦) خوی له (البدنة) هاتووه جوهره جل و بهرگیکی تایبیت بووه به خلیفه له چنین دا دواي تیا به کار نه هاتووه به لکو به زیر زور قایم دروست کراوه، زور درونی نه میستووه به نرخ بووه. (المقريزي، الخطط، ١/ ١٧٧؛ ابن دقماق، ٢/ ٧٦).

(٧) ابن الفرات: ناوی علي بن محمد بن موسى (ابو الحسن) یشی پیوتر او سالی (٤٤٠ ک/ ٨٥٥ ز) له گوندیک له نیوان به غذا و واسط له دایک بووه، نو سهر بووه کارو باری دیوانهکانی بهر یوه بردووه لر رۆژانی خلیفه (المکففي)، له سهردهمی (المقتدر بالله) سنی جار دهیته و مزیر و لاده دیریت له سالی (٣١٢ ک/ ٩٢٤ ز) مردووه. (الذهبي، ١٤، ١٩٨٥/٤٧٤).

(٨) امیر الجیوش: بدر بن عبدالله الارمني الجمالي، والی دیمه شق بووه بهر یوهی دمبرد له جیاتی خلیفه فاطمی (المستنصر) له سالی (٤٥٥ ک/ ١٠٦٣ ز) بو ماوهی سنی سال، نازاو چاو نمترس بووه له سالی (٤٨٨ ک/ ١٠٩٦ ز) له مصر مرد، له دواي نهو کورمهکی شوینی گرتوه. (الذهبي، ١٩، ١٩٨٥/٨١-٨٣).

أهمية كتاب (الذخائر والتحف) في ظل الحضارة الإسلامية

الملخص:

يُعد كتاب "الذخائر والتحف" للقاضي الرشيد بن الزبير، الذي كُتب في القرن الخامس الهجري حوالي عام 463 هـ/1070 م، من الكتب النادرة والمتكاملة التي تضم معلومات قيمة عن جوانب مختلفة من الحضارة الإسلامية. يعتبر الكتاب من أحد الكتب النادرة التي تظم معلومات مهمة في مجالات عديدة لفترات الحضارة الإسلامية من ضمنها إقامة المراسيم والمناسبات التي كانت تقام من قبل الخلفاء والحكام وخاصة الخلفاء العباسيين و حكماءها، والأهم من ذلك أن معلومات المسجلة التي دونها المؤلف هي معلومات حقيقية و ذلك بسبب معايشة لتلك الفترة حيث موظفاً في الدولة وشهد الوقائع بصورة مباشرة . إلى جانب سيرة المؤلف ومنهجية تأليف الكتاب، تسعى هذه الدراسة إلى إبراز أهمية المعلومات الحضارية والنادرة التي وردت فيه، لا سيما تلك التي لم تُذكر في مصادر أخرى، مثل تبادل الهدايا بين الخلفاء والحكام، والمراسم كالزواج، والختان، والجنائز، وافتتاح القصور الجديدة، وتعيين الخلفاء، واستقبال الوفود والمبعوثين، والسلوك، والملابس، والمجوهرات، والعطور، والأثاث في قصورهم، فضلاً عن الآثار المتبقية.

الكلمات المفتاحية: ابن الزبي، الذخائر والتحف، الحضارة الإسلامية، المراسيم والمناسبات.

THE IMPORTANCE OF THE BOOK (AL-ZKHAIR AND AL-TAHF) IN TERMS OF ISLAMIC CIVILIZATION

ABSTRACT:

Written in the fifth century AH around (463 AH/1070 AD), Al-Qazi al-Rashid ibn al-Zubayr's book (Al-Dhakhair wa al-Tahf) is one of the rare and coherent books that contain important information on various aspects of the periods of Islamic civilization. This includes the ceremonies and occasions hosted by the Abbasid caliphs and rulers during the period in which the author lived. More importantly, the author himself was a state employee, and he directly witnessed some of the information that he recorded. In addition to the author's biography and the methodology of writing the book, this study seeks to highlight the importance of the rare and civilizational information contained within the book, especially that which was not mentioned in other sources, such as the exchange of gifts between caliphs and rulers, ceremonies such as marriage, circumcision, funerals, the opening of new palaces, the appointment of caliphs, the reception of delegations and envoys, behavior, clothing, jewelry, perfumes, and furniture in their palaces, as well as the remaining antiquities.

Keywords: Ibn al-Zubayr, Al-Zukhair al-Tahf, Islamic Civilization, Ceremonies and Occasions.